



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



کارگران جهان متحد شوید!

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶
شماره ۱

گازنامه کمیته نفاع از محمود صالحی

پرتوان باد اعتصاب و مبارزه حق طلبانه کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه

روز شنبه ۷ مهر ماه ۱۳۸۶ بیش از ۳ هزار نفر از کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه در اعتراض به پرداخت حقوق معوقه خود و همچنین خواست و مطالبات دیگر، در مقابل فرمانداری شهرستان شوش دست به تجمع زدند. در طول یک سال گذشته، علیرغم تهدیدات شدید نیروهای امنیتی، تا به حال کارگران برای چندین بار است که دست به اعتصاب میزنند. سرمایه‌داران با اتکا به نیروی سرکوب هر بار به بهانه‌ای از رسیدگی به خواست و مطالبات کارگران چشم پوشی میکنند. این بار هم زیر سایه جهانی که سرمایه‌داران و محافظانشان برای کارگران به ارمغان آورده‌اند، دست مزد ناچیز کارگران نیشکر هفت تپه که پاسخگوی نیاز خود و خانواده‌شان نیست دوباره به تاخیر افتاده است.

اعتصاب کارگران برای رسیدگی به مشکلات و رسیدن به خواست و مطالباتشان، سرمایه‌داران را آنچنان به ترس و لرز انداخته است که محافظان چماق به دستشان را دور خود جمع کرده و هر از گاهی دستور میدهند تا وحشیانه به کارگران اعتصابی حمله‌ور شوند. طبیعتاً این تعرض بیش‌ترانه در غیاب تشکل مستقل کارگری صورت میگیرد. "کمیته دفاع از محمود صالحی" ضمن پشتیبانی و حمایت از اعتصاب برحق کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه و تأکید بر ایجاد تشکل مستقل کارگری، خواستار پرداخت حقوق معوقه کارگران و همچنین رسیدگی به دیگر مشکلات کارگران است. ما همچنین حمله نیروهای سرکوبگر به کارگران اعتصابی، دستگیری و ضرب و شتم کارگران را شدیداً محکوم میکنیم. ۹ مهر ماه ۱۳۸۶

تپه مصمم هستند که تا رسیدگی به خواست و مطالبات مطرح شده به اعتراضات خود ادامه خواهند داد.

یورش وحشیانه محافظین سرمایه به کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه

طبق خبر رسیده، صبح روز پنجشنبه ۱۲ مهر ماه ششمین روز اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه مورد حمله وحشیانه ماموران امنیتی و گارد ویژه قرار گرفت. این خبر حاکیست که ساعت ۱۰ و ۳۰ دقیقه صبح روز پنجشنبه ماموران امنیتی و گارد ویژه به تحصن آرام و مسالمت آمیز کارگران در میدان "بنیاد شهید" مقابل فرمانداری شهرستان شوش حمله برده و کارگران را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند.

در جریان این حمله وحشیانه حدود ۱۰ نفر از کارگران زخمی و چند نفر از کارگران نیز بازداشت شدند. این حرکت غیر انسانی با اعتراض کارگران اعتصابی روبرو شد که سرانجام همبستگی کارگران، محافظین سرمایه را وادار کرد تا بازداشت شده‌گان را آزاد کنند.

اعتصاب کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه



طبق اخبار رسیده، روز شنبه ۷ مهر ماه ۱۳۸۶ بیش از ۳ هزار نفر از کارگران شرکت نیشکر هفت تپه از محل کار خود تا مقابل فرمانداری شهرستان شوش راهپیمایی کرده و سپس در مقابل فرمانداری دست به تحصن زدند. کارگران متحصن خواستار پرداخت حقوق معوقه خود و همچنین خواستار برگزاری انتخابات شورای کارگری، رسمی کردن کارگران موقت، ارتقا شغلی کارگران، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، اجرای طرح بازنشستگی پیش از موعد و تخلیه منازل شرکت توسط افراد غیر شرکتی و واگذاری آن به کارگران هستند.

از طرف دیگر سرمایه‌داران که همیشه از تجمع کارگران هراس دارند با اعزام گارد ویژه از دیگر شهرها به شهرستان شوش مانع از رسیدن کارگران به خواستها و مطالبات برحقشان هستند.

محافظان سرمایه وحشیانه به کارگران حمله ور شده و تعدادی از کارگران را در روز یکشنبه ۸ مهر ماه بازداشت کرده که در نتیجه اعتراض بقیه کارگران صبح روز بعد، کارگران دستگیر شده را آزاد کردند.

گفتنی است که علیرغم تهدیدات و سرکوب شدید محافظان سرمایه، کارگران نیشکر هفت



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



- ۲۶- وفا قادری ۲۷- فواد کیخسروی ۲۸- شریف ساعد پناه ۲۹- سهیلا گله داری ۳۰- عمر مینایی ۳۱- حسن مفازری ۳۲- احسن وزیر ۳۳- محمد عبدی پور ۳۴- جمال احمدی ۳۵- کیومرث اویسی ۳۶- عثمان رحمانی ۳۷- یاسین حسینی ۳۸- هادی تنومند ۳۹- فارس گویلان ۴۰- ادريس خداکرمیان ۴۱- رامین کریمی ۴۲- صلاح زمانی ۴۳- توفیق خدارحمی ۴۴- منصور محمدی ۴۵- صلاح احمدی ۴۶- نوشاد درزی ور ۴۷- ساسان چتانی ۴۸- هیوا محمدی ۴۹- زاهد سلیمی ۵۰- هوشیار چتانی ۵۱- هیرش مجیدی نیا ۵۲- افشین شمس ۵۳- سعید محمدی ۵۴- حبیب الله خدا رحمی ۵۵- مظفر اسدی ۵۶- نادر پیروسیان ۵۷- خسرو زندی ۵۸- عزیز رحیمی ۵۹- ابوبکر کریم زاده ۶۰- بختیار رحیمی ۶۱- احمد مکیان منش ۶۲- بهروز خباز ۶۳- عبدالله احمدی ۶۴- آرام زندی ۶۵- حسن زارعی ۶۶- صبریه آشناگر ۶۷- روژین احمدی ۶۸- مژگان کشاورز ۶۹- بیژن احمدی ۷۰- منیژه صادقی ۷۱- چپاکو قره ای ۷۲- فرامرز کاویانی ۷۳- میدیا صدوقی ۷۴- بها الدین صدوقی ۷۵- نعیم فتاحی ۷۶- مهرداد امین وزیری ۷۷- کمال آخرتی ۷۸- اقبال محمدی ۷۹- بختیار پیر خضری ۸۰- صدیق سبحانی ۸۱- محی الدین رجبی ۸۲- غریب مرادی ۸۳- جهانگیر محمود ویسی ۸۴- نیما صداقت

ربودن دوباره منصور اسانلو را شدیداً محکوم میکنیم!!!

طبق گزارش رسیده، منصور اسانلو در روز سه شنبه ۱۹ تیرماه ساعت تقریباً ۷ بعد از ظهر، در راه بازگشت به محل سکونتش، مورد حمله ربایندگان ناشناسی قرار گرفته و وی را به زور به داخل خودروی پژوی شخصی هل دادند و فرار کردند.

بقیه در صفحه ۳

اعلام موجودیت کمیته دفاع از محمود صالحی

کارگران و مردم آزادی خواه

ما جمعی از کارگران و فعالین کارگری ضمن محکوم کردن دستگیری محمود صالحی فعال کارگری و یکی از رهبران جنبش کارگری ایران خواستار آزادی بی قید و شرط وی بوده و به همین مناسبت ایجاد کمیته ای به نام کمیته دفاع از محمود صالحی را در دستور کار خود قرار داده که از امروز مورخه بیست و هفتم فروردین هشتاد و شش فعالیت علنی خود را از طریق این وبلاگ آغاز میکند.

<http://www.kdmahmodsalehi.blogfa.com/>

ماز کلیه کارگران و فعالین کارگری و دانشجویان، معلمان، پرستاران، نویسندگان، شاعران، روزنامه نگاران و کلیه انسانهای عدالت خواه و برابری طلب می خواهیم که با اعتراض و تجمعات خواهان آزادی محمود صالحی و الغای کلیه احکام صادره برای فعالین کارگری و دیگر فعالین در بند باشیم .
اعضای کمیته دفاع از محمود صالحی عبارتند از :

- ۱- نه به ز نصراللهی ۲- بهزاد سهرابی
- ۳- برهان سعیدی ۴- مجید حمیدی ۵- شیت امانی ۶- شجاع ابراهیمی ۷- عبدالله خیرابادی ۸- سارا گله داری ۹- جلال شریعتی ۱۰- فرهادزند کریمی ۱۱- افشین فرهادی ۱۲- حسین قادری ۱۳- امید زارعی- ۱۴ بهزاد گویلی ۱۵- اسد کریمی ۱۶- خالد سواری ۱۷- اسماعیل کاظمی ۱۸- ابراهیم وکیلی ۱۹- شمس الدین مرادی ۲۰- محمد نعمتی ۲۱- فردین نگهدار ۲۲- آمانج خالصی ۲۳- هومن سیفی ۲۴- صدیق کریمی ۲۵- نجیبه صالح زاده

شماره حساب نجیبه صالح زاده همسر محمود صالحی جهت دریافت کمکهای مالی

سقز - بانک تجارت - بلوار کشاورز - کد بانک ۱۱۲ -

شماره حساب ۱۱۲۰۱۹۳۰۶۷

به نام نجیبه صالح زاده .

آدرس تماس با ما:

komitedefaa_ms@yahoo.com

سخنگوی کمیته دفاع از محمود صالحی

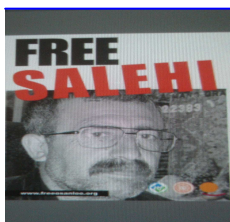
بهزاد سهرابی

behzad_sohrabi2002@yahoo.com

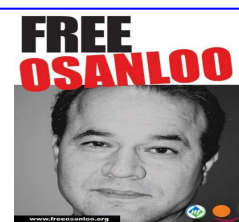
شماره تماس ۰۹۱۸۸۷۲۹۲۰۳

از وبلاگ کمیته دفاع از محمود صالحی دیدن کنید.

<http://www.kdmahmodsalehi.blogfa.com/>



آزادی بی قید و شرط فعالین کارگری





محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۳

کارگران، هم طبقه ای ها

بروز عارضه قلبی در "محمود

صالحی" به دلیل عدم مداوای

بیماری کلیه

این اولین باری نیست که فعالین کارگری بدین شیوه توسط افراد ناشناس مورد ضرب و شتم قرار میگیرند، ربهه میشوند و چندی بعد در بازداشتگاهها و زندانهای مخوف محافظین سرمایه، سر در می آورند. دیروز دستگیری و زندان کردن محمود صالحی، امروز ربودن اسانلو و محاکمه دستگیر شدهگان اول ماه مه سنندج، فردا نوبت کیست!!!
لابد آن هم کارگری است که از ابتدائیترین حقوق انسانی خود دفاع میکند، لابد انسان شریف و زحمتکشی است که جوابگوی نیاز جگر گوشه‌هایش نیست و تلاش میکند که شکم خود و خانواده‌اش را سیر کند، لابد زنی است که می‌خواهد ۸ مارس، روز جهانی زن را جشن بگیرد و یا دانشجویی است که خواهان احقاق حقوق خود میباشد. کسی چه میداند!!!



اینکه درد زیادی را تحمل می کند.

"نجیبه صالح زاده" تاکید کرده است که در پی مشورت هایی که با چند پزشک داشته است، آنان گفته اند که زخم های روی پاهای محمود و سایر علائم، نشانه آن است

که تنها کلیه وی در حال از کار افتادن

است و احتمالاً باید دیالیز شود، که در این صورت در هفته سه بار باید عمل دیالیز انجام پذیرد.

□

محمود صالحی یکی از رهبران جنبش کارگری، با نصف کلیه‌ای در سخت‌ترین شرایط هنوز در زندان به سر میبرد، منصور اسانلو تا قبل از ربودنش از ناحیه چشم، تحت مداوا بود. محافظین سرمایه در تلاش برای از بین بردن رهبران و فعالین کارگری هستند تا بدین شیوه ما کارگران را از مبارزه برای رسیدن به ابتدائی‌ترین حقوق انسانی خود بی‌بهره کنند و می‌خواهند که ما را برای همیشه در گرسنگی و فقر مطلق قرار دهند.

ما ضمن محکوم کردن ربودن منصور اسانلو، از همه کارگران و انسانهای آزادیخواه می‌خواهیم که با هر طریق ممکن خواستار آزادی صالحی، اسانلو و لغو احکام صادره علیه دیگر فعالین کارگری باشند.

کمیته دفاع از محمود صالحی
چهارشنبه ۲۰ تیر ۱۳۷۸

□



در حالیکه بیش از ۲ ماه از بازداشت "محمود صالحی" می گذرد، عدم درمان بیماری کلیه وی، باعث بروز عارضه قلبی شده است.

روز یکشنبه ۲۷ خرداد ماه "محمود صالحی" تحت تدابیر امنیتی به بیمارستان توحید سنندج منتقل شده و معاینه پزشک متخصص حاکیست که بیماری کلیه محمود صالحی به دلیل عدم

درمان باعث بروز عارضه قلبی نیز شده است.

از سوی دیگر و در حالی که پزشک متخصص

و همچنین پزشک زندان سنندج تاکید کرده اند که

محمود صالحی باید جهت مداوا به خارج از

زندان منتقل شود، مسئولین زندان سنندج همچنان

با درخواست مرخصی وی مخالفت می کنند.

"نجیبه صالح زاده" همسر محمود صالحی در

آخرین مصاحبه خود با رسانه های خبری گفته

است که در آخرین ملاقاتی که در زندان داشتیم،

دیدم که پاهای محمود از چند جا زخم دارد و

شکمش ورم کرده و دچار تهوع است، ضمن

کارگران جهان متحد شوید!



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



صفحه ۴

گاهنامه «کمیته دفاع از محمود صالحی»

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

انجمن صنفی کارگران خباز در شهر سقز (استان کردستان) و عضو بنیانگذار و سخنگوی کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل های کارگری، مجدداً در روز ۹ آوریل ۲۰۰۷ به هنگام کار در دفتر انجمن کارگران خباز دستگیر شده و پس از احضار به دادگاه به زندان مرکزی سنندج منتقل می شود.

آقای رئیس جمهور، شورای اتحادیه های کارگری استرالیا دستگیری و محکومیت ناعادلانه محمود صالحی را با قدرت تمام محکوم می کند. ما همچنین نگران وضعیت جسمانی آقای صالحی هستیم که همه می دانند مبتلابه بیماری کلیه اند. بنابر تجربیات گذشته ما نیز نگران محرومیت ایشان از کمکهای پزشکی در هنگام بازداشت هستیم. افزون بر اینها، این قابل درک نیست که چرا آقای صالحی به شهر شدیداً نظامی شده سنندج منتقل شده اند. در حالیکه تحت قوانین جنایی ایران دوره محکومیت در همان شهری سپری میشود که «جنابیت» مورد ادعا در آنجا رخ داده است.

همانطور که شواهد در جریان صدور حکم دادگاه تجدید نظر کردستان نشان می دهد، آقای صالحی به روشنی مورد هدف دائمی و سرکوب سیستماتیک دستگاه قضایی کشور شما بوده است. همانطور که حتماً می دانید آقای محمود صالحی به علت فعالیت های مشروع اتحادیه ای و بویژه برگزاری اول ماه بارها دستگیر و زندانی شده است. برای نمونه میتوان به این موارد زندانی شدن اشاره داشت: در سال ۱۹۸۶ بمدت ۳ سال، در ۱۹۹۵ بمدت ۷۵ روز، سال ۲۰۰۰ بمدت ۱۰ ماه، و دستگیری و بازداشت سال ۲۰۰۴ برای سازماندهی اول ماه مه در شهر سقز.

از طرف فعالین اتحادیه ای در جهان به شما آقای رئیس جمهور تاکید می کنم برای آزادی فوری محمود صالحی و لغای محکومیت ایشان یک بار برای همیشه مستقیماً دخالت نموده و همه اتهامات علیه ایشان و دیگر فعالین اتحادیه ای مربوط به «هفت نفر سقز» را بدون قید و شرط و بطور دائم پایان داده و نیز به سرکوب دولتی حقوق اتحادیه ای در ایران خاتمه دهید.

بقیه در صفحه ۵

مذاکرات جمعی آزاد برای کارگران بنیادی است، و بدون این حقوق هیچ کشوری نمیتواند ادعای دموکراسی و مشروعیت داشته باشد.

اتحادیه کارگران پست کانادا از شما می خواهد که سریعاً در این رابطه اقدام نموده تا آزادی بدون قید و شرط آقای صالحی تضمین گردد.

ارادتمند،
دبرا بورگ
رئیس کشوری

نامه اعتراضی رئیس کشوری اتحادیه کارگران پست کانادا به احمدی نژاد
موضوع: حبس رهبر کارگری محمود صالحی

۲۴ آوریل ۲۰۰۷

آقای محمود احمدی نژاد
رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران
تهران، ایران
ارسال از طریق پست الکترونیکی (dr-)
ahmadinejad@president.ir

رئیس جمهور احمدی نژاد عزیز،

به نمایندگی از طرف ۵۵ هزار عضو اتحادیه کارگران پست کانادا (CUPW)، من این نامه را مینویسم تا دستگیری و زندانی نمودن مجدد محمود صالحی دبیر سابق و سرشناس انجمن صنفی کارگران خباز سقز را محکوم نمایم.

نامه اعتراضی شورای اتحادیه های کارگری استرالیا به محمود احمدی نژاد

موضوع: دستگیری محمود صالحی در ۹ آوریل ۲۰۰۷ و دیگر فعالین اتحادیه ای

۱۸ آوریل ۲۰۰۷

جناب آقای محمود احمدی نژاد
رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران
تهران، ایران

شماره فکس: (۰۰۹۸۲۱۶۴۹۵۸۸۰)

آقای رئیس جمهور عزیز،

از طرف ۲ میلیون عضو شورای اتحادیه های کارگری استرالیا، بار دیگر بدنبال نامه ام در ۲۱ مارچ، وخیم شدن وضعیت اتحادیه های کارگری و حقوق پایه ای انسانی را در جمهوری اسلامی ایران محکوم می کنم.

شورای ما مطلع شده است که آقای محمود صالحی، عضو کمیته بنیانگذار

این بهیچ وجه نخستین باری نیست که CUPW نگرانی شدید خود را به رهبران جمهوری اسلامی نسبت به رفتار ضددمکراتیک و ضد اتحادیه ای نظام اعلام نموده است. CUPW در گذشته نیز نسبت به پیگرد ایشان بدلیل سازماندهی مراسم اول مه، و نیز رفتارهای متعاقب و غیر قابل قبول مقامات ایران، معترض بوده است.

دستگیری مجدد اخیر ایشان در ۹ آوریل ۲۰۰۷، قیل از اینکه حکم رسمی دادگاه به ایشان ابلاغ شده باشد، ادامه رفتار شرم آوری است که سرکوب ابتدایی ترین حقوق اتحادیه ای کارگری در جمهوری اسلامی را مشخص میکند. کوچکترین تردیدی وجود ندارد که آقای صالحی مشغول فعالیتهای برحق کارگری در هنگام دستگیری خود در سال ۲۰۰۴ بودند. زندانی کردن ایشان اینک تأکیدی است بر اهانت حکومت شما به حق تشکل و حق ایجاد اتحادیه های کارگری مستقل و بعلاوه نقض قوانین بین المللی محسوب میگردد. CUPW به پافشاری خود کماکان ادامه میدهد که حق متشکل شدن و

پیش به سوی ایجاد تشکلهای کارگری به نیروی خود کارگران!



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۵

تا هنگامی که دولت شما از حقوق بنیادی و برسمیت شناخته شده کارگری در جهان پیروی نمی کند، و نیز به وظایف خود به عنوان عضو سازمان جهانی کار در حمایت از حقوق کارگری عمل نمی نماید، جنبش جهانی اتحادیه های کارگری به اعتراض خود علیه این سرکوب ها ادامه خواهد داد.

شورای اتحادیه های کارگری استرالیا خواستار پاسخ فوری شما به این مسئله می باشد.

اردتمند شما،
شارون بارو، پرزیدنت

رونوشت به:

محمد باقر ابولفتح بیگی دزفولی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در استرالیا
الکساندر داتر، وزیر امور خارجه استرالیا
رابرت مک کلاند، وزیر سایه (اپوزیسیون) در امور خارجه استرالیا
بخش حقوق بشر و کارگری کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری

این نامه اعتراضی از طریق کمیته همبستگی با کارگران ایران- استرالیا حاصل گردیده است.

**حمایت دانشجویان آزادی خواه و
برابری طلب دانشگاه آزاد سنندج
از محمود صالحی یکی از فعالین
کارگری**

بار دیگر موج سرکوب و دستگیری فعالین مدنی از فعالان دانشجویی گرفته تا جنبش کارگری و زنان در حال گسترش است و این موضوع این سوال را پیش روی ما قرار می دهد که این فعالان مدنی که با تمام توان در راه آزادی و برابری کوشیده اند و خواهان جامعه ای عاری از ظلم و ستم و استعمار هستند چگونه است که به این سرنوشت دچار می شوند.

هر جامعه ای که بخواهد در مسیر ترقی و پیشرفت قرار گیرد باید قدر دان و سپاس گذار این فعالان باشد ولی متأسفانه در جامعه ما این سرکوب و دستگیری از جانب دولت مهر ورز و عدالت طلب! همچنان ادامه دارد. نمونه اخیر در مورد بازداشت فعالان دانشجویی در مازندران و نیز بازداشت زندانی شدن یکی دیگر از فعالین جنبش کارگری به نام محمود صالحی است که شاید تنها اتهام این فعال کارگری اعتراض به استثمار کارگران به دست صاحبان سرمایه، خواهان پرداخت دستمزد و حق و حقوق کارگران، تامین امنیت شغلی و اخراج و محروم نکردن آنان از ابتدایی ترین حق و حقوق شان باشد. با توجه به شرایط موجود در جامعه، جنبش دانشجویی قویا حمایت خود را از این فعال طبقه کارگر اعلام کرده و اتحاد خود را با جنبش کارگری به اثبات رسانده است.

ما نیز به عنوان تشکل دانشجویی هاوری دانشگاه آزاد سنندج خواهان آزادی بی قید و شرط محمود صالحی و تمامی زندانیان سیاسی هستیم و از کمیته ی دفاع از محمود صالحی حمایت می کنیم.

تشکل دانشجویی هاوری دانشگاه آزاد سنندج

**نامه "گی ژوکل"، مسئول بخش
اروپائی و بین المللی "ث. ژ.
ت" به محمود صالحی**

مونتروی، ۲۱ ژوئن ۲۰۰۴

آقای محمود صالحی
رفیق عزیز،

میخواستیم به نام "ث. ژ. ت" فرانسه، تو و رفقایبت را از همبستگی کارگران فرانسه خاطر جمع کنم. "ث. ژ. ت" همواره اهمیتی اساسی برای حقوق بشر و حقوق اتحادیه ای در سراسر جهان قائل بوده است. اوضاعی که امروز در ایران برقرار است مایه اشتغال خاطر ماست. حملات، دستگیری ها و محاکماتی که بخش بزرگی از مبارزین قربانی آنها هستند، نگرانی ما را تقویت

میکند. شما میتوانید بر روی حمایت ما حساب کنید چون مبارزه شما برای آزادی، دموکراسی و حقوق کارگری مبارزه ما نیز هست.

با ارادت دوستانه

گی ژوکل، مسئول بخش اروپائی و بین المللی
"ث. ژ. ت"

**بخشی از سخنان محمود صالحی در
کنفرانس کانون مدافعان حقوق بشر**

گزارشی از تهران،

روز دوشنبه مورخه ۲/۳/۸۴ از طرف کانون
مدافعان حقوق بشر کنفرانس برگزار می گردد.

از طرف این کانون از محمود صالحی یکی از فعالین کارگری ایران جهت شرکت در این کنفرانس دعوت می شود. یکی از سخنرانان این کنفرانس محمود صالحی فعال کارگری بود.

محمود صالحی: با درود به خدمت کلیه شرکت کنندگان من ضمن تایید صحبت های سخنرانان محترم، می خواهم به چند جمله در رابطه با کردستان و پایمال شدن حق شهروندی در این استان اشاره کنم که متأسفانه صدای ما به هیچ جا نمی رسد و روزنامه های ایران هم هیچ توجهی به استانهای کوچک ندارند در واقع باید گفت روزنامه های تهران نه ایران. در منطقه ما همه چیز دست ۱۱۳ است که همان اداره اطلاعات است.

این ۱۱۳ در زندگی خصوصی مردم هم دخالت می کنند. اگر نماینده کارگری که بخواهد خود را برای انتخابات یک صنف کاندید کند باید ۱۱۳ اون را تایید کند در غیر این صورت اگر بالاترین رای را هم بیاورد مورد قبول نیست، آن دسته از نمایندگان که از حقوق کارگران حمایت می کنند او را تهدید می کنند که یا باید شهر را ترک کند و یا او را بازداشت می کنند. در شهر ما چند روز پیش شخصی که به نام "جمال خسروی" توسط نیروی انتظامی دستگیر و فردای آن روز جنازه شخص نام برده تحویل

بقیه در صفحه ۶

کارگران جهان متحد شوید!



محمود صالحی آزاد باید گردد (کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه «کمیته دفاع از محمود صالحی»

صفحه ۶

ادامه:

بخشی از سخنان محمود صالحی در کنفرانس قانون مدافعان حقوق بشر

خانواده اش می گردد و ده ها موارد دیگر. من خودم تنها به جرم شرکت در مراسم روز کارگر حال با وثیقه ۲۰۰ میلیون تومان آزاد شدم که این مبلغ برابر است با کار ۱۵۵ سال یک کارگر در ایران. یا در روز ۸ مارس روز جهانی زن بنده را به اداره اطلاعات احضار می کنند که بعد از تهدید های مکرر از من می خواستند که تعهد بدهم تا امروز یعنی ۸ مارس از منزل خارج نشوم. وقتی به این عمل غیر قانونی اعتراض کردم مورد حمله قرار گرفتم و دو انگشت دست راستم را شکستند. حال عده ای توهم دارند که وزارت کشور یا اطلاعات از این خبر ندارد. ولی من می گویم که تمام ارگانهای دولت از این بی عدالتی خبر دارند. دوستان ما نباید توهم داشته باشیم که دولت برای ما بستر فراهم می کند تا ما تشکل های خود را بسازیم ما باید خود اقدام کنیم و نباید منتظر دولت بود. دولت تنها حق ثبت این تشکل ها را دارد.

شما ای دوستان مدافع حقوق بشر قانون های خود را تشکیل دهید و مردم ایران هم با شماست.

چماقداری نیز چاره کار نیست

خرداد ۱۳۸۴ - می ۲۰۰۵

محمود صالحی

روز ۱۹ اردیبهشت بیش از سیصد نفر از یها، در زیر حفاظت «خانه کارگر» نیروهای انتظامی، به اعضای هیئت موسس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که در ساختمان سندیکای کارگران خباز در تهران بودند حمله کردند، کارگران را کتک زدند، زخمی کردند و همه اشیاء و وسایل را به هم ریختند، ویران نمودند و غارت کردند.

وقتی بخت شان برگشت که دولت از بعد پایان جنگ ایران و عراق تصمیم به خصوصی سازی کارخانجات گرفت و این سیاست توسط رئیس جمهور بلافصل او نیز ادامه یافت. با هر خصوصی سازی شوراهای اسلامی حامی اصلی خود یعنی دولت را در آن محل کار از دست دادند. این روندیست که ادامه دارد و سران خانه کارگر با گوشت و پوست تاثیرات آنرا احساس کرده و میکنند. فقط خصوصی سازی نیست که پایگاه اینها را در میان حکومتیان ضعیف کرده، بلکه دوم خردادیهها نیز در زمان کیا و بیابان روی خوش به اینها نشان نداده و خواهان نوع دیگری از تشکل شدند. کلا این تغییرات سبب شده پشتیبانی بالا را در مقیاسی وسیع از دست بدهند. با از دست دادن حمایت از بالا آنها بفکر افتادند بلکه در میان کارگران پایگاهی را که نداشتند بدست آورند. هیاهوی اخیرشان پیرامون حداقل دستمزد به این خدمت میگرد. ولی عکس العمل مبارزاتی کارگران علیه آنها در اول ماه مه در استادیوم ۱۲ هزار نفره و نیز تظاهرات وسیع فعالین کارگری برای ایجاد تشکلهای طبقاتی، مستقل و واقعی کارگری به خوبی به آنها نشان داد که حنایشان بدجوری رنگ باخته است. آنها از هر طرف رانده شده اند و به همین دلیل است که دوباره به چماقداری روی آورده اند.

من در اینجا بر موضع «کمیته هماهنگی» دایر بر انحلال خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار و مجازات عاملان حمله به هیئت موسس سندیکاها کارگران شرکت واحد پای میفشارم و فعالین کارگری را دعوت میکنم با ایجاد تشکلهای مستقل و آزاد کارگری زمین را بیش از پیش در زیر این تشکلهای دولتی و غیر کارگری داغتر کنند.

۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۴

ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی و رسیدگی عادلانه، در چهارچوب موازین قانونی حقوقی نسبت به پرونده ایشان هستیم

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

بقیه در صفحه ۷

حسن صادقی، دبیر کانون شوراهای اسلامی کار و احمد پنجگی در راس مهاجمین بودند. هر چند ابتدا حسن صادقی کوشید حضور خود در این یورش را منکر شود، اما هیئت موسس در نامه خود به آقای خوان سومایو، دبیر کل سازمان جهانی کار، بر حضور او و احمد پنجگی مهر تاکید گذاشته است.

میگویند انسان که زیر فشار همه جانبه باشد مداوما دچار اشتباه میشود. این داستان خانه کارگرها است. آنها در کمتر از سه هفته دچار دو اشتباه بزرگ شدند. اول در روز جهانی کارگر و در استادیوم ۱۲ هزار نفره اتفاق افتاد و دومی هم همین حمله است. خانه کارگرها در میان طبقه کارگر نفوذ و پایگاهی ندارند. من در اول ماه مه در شهر سقز رو در روی فرماندار و رئیس اداره کار و نمایندگان «خانه کارگر» «به صراحت گفتم که شوراهای اسلامی را دولت علیه کارگران ساخته و باید منحل شوند. در رابطه با توافقتنامه دوم سازمان جهانی کار با مقامات ایران به آقای گای رابدر، دبیر کل کنفدراسیون بین المللی اتحادیه آزاد کارگری، نیز نوشتم که خانه کارگر یک تشکل دولت ساخته و غیر کارگری است و با تغییر در

اساسنامه به تشکیلات کارگری ایران بدل نمیشوند. همانجا نوشتم که کارگران هیچگونه توافق سازمان جهانی کار با اینها را به رسمیت نمی شناسند و به مبارزه خود برای ایجاد تشکل ادامه خواهند داد. حالا و بعد از حادثه ۱۹ اردیبهشت تهران باید گفت آنها با این چماقداری و چاقوکنشی یکسره و کلا خود را در خارج هر نوع سنت و جریان کارگری قرار داده اند. البته اینها در اوایل انقلاب و در دهه ۶۰ نیز علیه شوراهای کارگری و رهبران و فعالین کارگری به زنجیر و چماق و چاقو متوسل شدند. هر چند اعمال آن زمانشان هنوز در خاطره ها زنده است و فراموش شدنی نیست، اما سالهاست وانمود میکنند که از شیوه های شعبان بی مخ ها فاصله گرفته اند. ولی این حمله آنها را به همان سالها برگرداند، با این تفاوت بزرگ که چماقداری در آن سالها نان و مقام میآورد و حالا رسوائی. آنها فراموش کرده اند که نه تنها مردم و کارگران در ایران فرق کرده اند، بلکه خود دولت و سرمایه داران نیز در فاز دیگری هستند. شوراهای اسلامی که برای مقابله با کارگران انقلابی و اعتصابات کارگری در دوران انقلاب درست شدند از

آزادی بی قید و شرط فعالین کارگری



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

صفحه ۷

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

معلمان از زمان آغاز به کار جمهوری اسلامی در ایران برای دستیابی به حقتشان در دستمزد برابر با سایر کارکنان دولت، افزایش مستمر دستمزد و حق تشکیل اتحادیه های کارکنان مبارزه کرده اند. لایحه نظام پرداخت هماهنگ حداکثر امید معلمان در سراسر ایران برای دریافت دستمزدی معقول است. معلمان همواره در دستیابی به این حقوق فعالانه مبارزه کرده اند و بطور مکرر حداقل از بهمن ماه ۱۳۸۱ مورد سرکوب خشونت بار قرار گرفته اند. اما دولت شما سرکوب معلمان را از اسفند ماه ۱۳۸۵ بطور چشمگیری شدت داده است. در شب ۱۸ اسفند ماه ۱۳۸۵، حوالی نیمه شب، عوامل لباس شخصی از وزارت امنیت و اطلاعات به خانه بیش از ۲۰ نفر از رهبران اتحادیه های صنفی معلمان هجوم بردند که تعدادی از آنها عبارت بودند از آقایان علی اکبر باغانی دبیر کل کانون صنفی معلمان ایران (اختصار انگلیسی تی تی ای) و بهشتی سخنگوی این کانون، و همچنین آقای علیرضا هاشمی دبیر کل سازمان معلمان ایران (اختصار انگلیسی تی ای) و آقایان محمد داوری و علی پورسلیمانی اعضای شورای هماهنگی تشکل های صنفی معلمان که متشکل از ۳۴ تشکل صنفی معلمان است. همه آنها بدون هیچ حکم جلیبی یا بدون اینکه تفهیم اتهام بشوند دستگیر شدند و به مکانهای نامعلومی برده شدند. در حالی که همه آنها روز بعد آزاد شدند اما دوباره بسیاری از آنها مجددا دستگیر شدند. هر چند در این میان انجمن های معلمان توافق کردند که تا برگزاری جلسه ای که قرار بود در مجلس با شرکت وزیر آموزش و پرورش در تاریخ ۲۲ اسفند ماه ۱۳۸۵ برگزار شود همه اعتراضاتشان را به حالت تعلیق در بیاورند. اما یک روز قبل از آن (روز ۲۱ اسفند ماه) در شهر کرمانشاه مسئول کانون صنفی معلمان در کرمانشاه؛ آقای صادقی که قرار بود در جلسه مجلس شرکت کند به اتهام نامعلومی دستگیر شد. زمانی که همه اعضای کانون صنفی معلمان در کرمانشاه به مسئولین در استان مراجعه کردند تا علت دستگیری را بدانند دو معلم دیگر به نام های آقایان حشمتی و توکلی بازداشت شدند. روز بعد در جلسه ای که در مجلس تشکیل شد، وزیر آموزش و پرورش شرکت نکرد. رهبران سازمانهای صنفی معلمان به جای ایشان با نمایندگان وزارت اطلاعات و امنیت و نیروهای انتظامی در جلسه مواجه شدند. آنها تهدید شدند و سخنگوی هیئت رئیسه مجلس آقای کوهکن با آنها با بی احترامی کامل رفتار کرد.

بقیه در صفحه ۸

جناب رئیس جمهور،
کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) بی نهایت نگران وخامت دائمی وضعیت حقوق اتحادیه کارگری و سایر حقوق بنیادین بشر در جمهوری اسلامی ایران است. در دو هفته گذشته روزانه از دستگیریهای اعضای اتحادیه های کارگری توسط دولت شما در شهرهای مختلف ایران گزارش رسیده است. این سرکوب بویژه جنبش مستقل معلمان و گروهی از فعالان اتحادیه های کارگری را که جمعا به "گروه هفت نفره سفر" معروف هستند هدف قرار داده است. این گروه سالهاست که آماج آزارهای بی رحمانه و وحشتناک قضایی هستند. ما برای این باور خود دلایل محکمی داریم که این افزایش ناگهانی سرکوب ضد کارگری به این جهت طراحی شده است تا پیشاپیش، قبل از روز جهانی کارگر؛ اول ماه می ۱۳۸۶، جنبش مستقل کارگری را در ایران از ترس به رخوت و تسلیم وادارد. جنبش بین المللی اتحادیه های کارگری به سهم خود مصمم است از کارگران ایران و خواسته های بحقتشان در برگزاری آزادانه روز اول ماه می بدون ترس از دستگیری و سایر آزار و اذیت ها حمایت کامل سیاسی و اخلاقی کند.

در عین حال من به این جهت می نویسم که به شما برای آزادی فوری همه فعالان و رهبران کارگری بازداشت شده توصیه کنم. همزمان احساس می کنم مجبورم باطاعتان برسانم که بخاطر حملات جدید توسط مقامات ایران علیه فعالیتهای بحق مشروع اعضای اتحادیه های مستقل کارگری در ایران من هیچ گزینه دیگری بجز طرح یک شکایت رسمی و جدید علیه دولت شما به بخش مربوطه در سازمان جهانی کار ندارم، شکی وجود ندارد که در نتیجه این شکایت وجهه کشور شما در نظر جامعه بین المللی در حوزه حقوق بشر و حقوق اتحادیه های کارگری خراب خواهد شد.

۱- دستگیری رهبران و اعضای انجمن های مستقل معلمان

همانطور که بدون شک جنابعالی آگاهی کامل دارید صدها نفر از رهبران و اعضای سازمانهای معلمان در شهرهای مختلف ایران از زمانی که در ۱۸ اسفند ماه ۱۳۸۵، علیه کوتاهی مجلس در تصویب لایحه نظام پرداخت هماهنگ در سراسر کشور تظاهرات عمومی کردند تاکنون دستگیر شده اند.

ماده ۶۳ قانون کار روز ۱۱ اردیبهشت (اول ماه می) را به عنوان روز جهانی کارگر تعطیل رسمی کارگری اعلام کرده است. محمود صالحی رئیس سابق انجمن صنفی کارگران خباز سفر و تنی چند از همکارانش به علت تلاش برای برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۳ بازداشت و محاکمه شدند و نهایتاً در دادگاه تجدید نظر رأی بر برائت آنها صادر شد اما بلافاصله مجدداً در دادگاهی دیگر پرونده ای برای آنان گشوده شد. هم اینک محمود صالحی قبل از صدور و اعلام رأی دادگاه بدوی و قضاوت دادگاه تجدید نظر بازداشت شده است، این امر بر خلاف اصل ۳۷ قانون اساسی است که برائت همه انسانها را مینا می داند، مگر آنکه رأی نهایی در دادگاه تجدید نظر و هیات تشخیص دیوان عالی کشور، دال بر محکومیت فرد صادر شود. لذا به همین دلیل بازداشت مجدد محمود صالحی را بر خلاف موازین قانونی و عدالت دانسته و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط و رسیدگی عادلانه به وضعیت حقوقی ایشان هستیم.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۵ فروردین ۱۳۸۶

نامه گای رایدر دبیرکل
کنفدراسیون اتحادیه های
جهانی کارگری به احمدی
نژاد

گای رایدر

اپریل ۲۰۰۷-فروردین ۱۳۸۶
آقای محمود احمدی نژاد،
ریاست جمهوری اسلامی ایران،
خیابان فلسطین، تقاطع آذربایجان،
تهران، ایران
فکس: ۹۸۲۱۶۶۴۹۵۸۸۰
فروردین ماه ۱۳۸۶



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۸

ادامه:

نامه گای رایدر دبیرکل کنفدراسیون اتحادیه های جهانی کارگری به احمدی نژاد

در نتیجه این آشفتگی وضعیت در برگزاری جلسه گفتمان در مجلس، تجمع معلمان در مقابل مجلس برای ۲۳ اسفند ماه برنامه ریزی شد. این تجمع با یک سرکوب و خشونت حساب شده و برنامه ریزی شده توسط نیروهای امنیتی مواجه شد. شرح جزئیات این حادثه - و بسیاری از حوادث دیگری که در روزهای بعد از آن اتفاق افتاد- در شکایتی که بمنظور ارسال به سازمان جهانی کار در این زمینه تهیه می شود ارائه خواهد شد. اما من در اینجا با شدیدترین لحن ممکنه بازداشت بیش از ۳۰۰ معلم را محکوم می کنم. تعداد پنجاه تا شصت نفر از آنها در مقابل مجلس بازداشت شدند که علی اکبر باغانی دبیر کل و بهشتی لنگرودی سخنگوی کانون صنفی معلمان ایران، و علیرضا هاشمی دبیر کل سازمان معلمان ایران نیز در میان بازداشت شدگان بودند. سایر بازداشت شدگان در همان روز عبارت بودند از محمد داوری، علی پورسلمانی، قشقای، بداعی، نورا.. اکبری، اکبر پروشی، محمد رضا خاکبازان، محمد باقری، احمد براتی، اکرم حسینی، زهرا شاد، فرشته صباغی، نرگس پیله فروش. همچنین چهار نفر از دبیران مدارس نوجوان انقلاب شامل طاهری، قرجاوند، محمد بیگی، و نوروز و همچنین سجاد خاکسار که در حال تهیه گزارش برای نشریه "قلم معلم" بود بازداشت شدند. حدود ۵۰ نفر از معلمان بازداشت شده شامل مسئولین انجمنهای صنفی معلمان با اتوبوس ابتدا به ادارات اطلاعات و امنیت در خیابان وحدت اسلامی و از آنجا به زندان خوف اوین منتقل شدند. در ۲۸ اسفند ماه رئیس قوه قضائیه آیت ا... هاشمی شاهرودی تاکید کرد که معلمانی که تظاهرات کردند از حقوق شهروندی برخوردارند و نباید دستگیر می شدند. ایشان به همه دادستانها دستور داد که معلمان بازداشتی را در حوزه سرپرستی خود آزاد کنند. علیرغم این حکم چهارده نفر از رهبران اتحادیه های صنفی معلمان برای مدت ۱۶ روز در طی تعطیلات نوروزی سال نو، روزهایی که در زمره مهمترین تعطیلات در ایران است (از اول

تا ۱۳ فروردین ماه ۱۳۸۶) در زندان باقی ماندند. دولت شما بدنبال دستگیری توده وار معلمان در ۲۳ اسفندماه، برای جلوگیری از اعتراضات بیشتر دستور داد که همه مدارس تهران قبل از تعطیلات نوروز یعنی از تاریخ ۲۵ اسفندماه تعطیل شوند. معلمان و نمایندگان سازمانهای آنها به همان اندازه که فشار عمومی را برای تصویب لایحه نظام هماهنگ پرداخت توسط مجلس حفظ می کردند و بی وقفه با سرکوب قاطعانه دولت شما مواجه می شدند. حوادثی که جزئیات آن در شکایتی که برای ارائه به آی ال او در دست تهیه است ارائه خواهد شد دربرگیرنده موارد ذیل است:

- دستگیری رهبران و اعضای کانون صنفی معلمان در شهر همدان در ۱۸ فروردین ماه ۱۳۸۶ که اسامی ۳۹ نفر از آنها در شکایت به آی ال او ارائه شده است. هر چند برخی از آنها از آن تاریخ به بعد آزاد شدند اما تا لحظه تهیه این نامه هنوز بین ۹ تا ۱۵ نفر از آنها در بازداشت بسر می برند که علی صادقی، محمودی، انصاری، فروزانفر و رفاهیت از جمله آنها هستند. ما شرح جزئیات این شرایط غیر قابل پذیرشی که تحت آن این افراد بازداشت شدند در اختیار داشته و به آی ال او ارائه خواهیم کرد.
- حضور اجباری تعدادی از فعالان کانون صنفی معلمان ایران در دادگاه تهران در تاریخ ۱۹ فروردین ماه ۱۳۸۶ و بدنبال آن بازداشت آنها در زندان اوین که محمد تقی فلاحی، سید محمود باقری، و آقای منتجبی از جمله احضار و بازداشت شدگان هستند.
- دستگیری سه تن دیگر از معلمان عضو کانون صنفی معلمان در ۲۵ فروردین ماه به نامهای حمید پوروثوق، محمد رضا رضایی، و علیرضا اکبر نابی که با یک حکم اجباری برای بازجویی به دادگاه فراخوانده شده و بدنبال آن بازداشت و به اوین منتقل شدند.
- تهدید و اخطار علیه اعتصاب کنندگان توسط مقامات امنیتی در قوچان در تاریخ ۲۲ فروردین ماه ۱۳۸۶،
- احضار و بدنبال آن بازداشت دو تن از معلمانی که اسامی آنها نامشخص است در مردند در ۲۶ فروردین ماه ۱۳۸۶،
- اخراج اجباری معلمانی که در اعتصاب اسلامشهر شرکت کرده بودند در ۲۶ فروردین ماه ۱۳۸۶،

● آخرین مورد که البته به معنای کم اهمیت ترین مورد نیست، مربوط به بازداشت جدید دبیر کل کانون صنفی معلمان آقای علی اکبر باغانی در محل کارش؛ مدرسه راهنمایی رشد در منطقه ۷ تهران در تاریخ ۲۷ فروردین ماه ۱۳۸۶ است. آقای رئیس جمهور، برای آی تی یو سی کاملاً روشن است که همه این دستگیری ها، تهدید ها و سایر اقدامات ارعاب آور علیه معلمان و نمایندگان سازمانهای مشروع آنها به این خاطر طراحی شده است تا مانع آنها در دستیابی به حق بنیادیشان در آزادی تجمع و پیمان دسته جمعی شده و آنها را از اینکه در روز اول ماه می ۱۳۸۶ یا قبل از آن به یک اقدام جمعی دست بزنند، بترسانند. چنین اقدامات نفرت انگیزی توسط همه اتحادیه های آزاد کارگری در سراسر جهان کاملاً محکوم خواهد شد.

۲- سرکوب مجدد گروه "هفت نفره سقر" آی تی یو سی همچنین از فشار مستمر علیه محمود صالحی، عضو موسس کمیته انجمن صنفی کارگران نانوائی سقر (در استان کردستان) و عضو موسس و سخنگوی کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلهای کارگری که مجدداً در تاریخ ۲۰ فروردین ماه ۱۳۸۶ در محل انجمن کارگران نانوائی که در آن فعال بود، دستگیر شد، بی نهایت اظهار نافرمانی می کند. محمود صالحی به اداره دادستانی احضار و از آنجا به بازداشتگاه منتقل شد.

سابقه "گروه هفت نفره سقر" و محکومیت اولیه - اردیبهشت ۱۳۸۳ تا آذرماه ۱۳۸۴

همانگونه که مطلع هستید آی تی یو سی - یا همان آی سی اف تی یو سابق - پرونده محمود صالحی را به همراه شش فعال دیگر اتحادیه های کارگری که مشترکاً به "گروه هفت نفره سقر" معروفند، از اول ماه می ۱۳۸۳ از نزدیک دنبال کرده است. در اول ماه می ۱۳۸۳ هفت نفر از همکاران ما دستگیر شدند و به تعدادی از جرایمی متهم شدند که همه آنها به فعالیتهای مشروع اتحادیه کارگری از جمله سازماندهی تجمع اول ماه می سال ۱۳۸۳ در سقر مربوط بود. آی سی اف تی یو بویژه از این حقیقت متأسف شد که دستگیری این گروه آشکارا بخاطر تماس با هیئت آی سی اف تی یو در ایران در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ماه ۱۳۸۳ مربوط می شد. در حقیقت، دادستان دادگاه انقلاب سقر علناً این مورد را در جریان اولین دادرسی علیه محمود صالحی و همکارانش مطرح کرد. شما مطمئناً به یاد خواهید آورد که همه این هفت نفر



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



گراسی بند اول مه روز جهانی کارگرا

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۹

پس از اعتصاب غذا در اعتراض به دستگیری خود و بدرفتاری در دوران بازداشت و بدنبال یک کارزار وسیع بین المللی اتحادیه های کارگری علیه دولت شما، با وثیقه ای سنگین آزاد شدند.

در نتیجه دادگاه اولیه این افراد که در فروردین ماه ۱۳۸۴ برگزار شد و قاضی آن طیار بود محمود صالحی در تاریخ ۱۸ آبان ماه ۱۳۸۴ بخاطر "تبانگی و توطئه در ارتکاب به جرم" به ۵ سال زندان و سه سال تبعید در شهر قروه محکوم شد. همکار ایشان جلال حسینی هم که عضو انجمن کارگران نانوایی شهر سقز بود به سه سال زندان محکوم شد در حالی که محسن حکیمی، برهان دیوانگر و محمد عبدی پور هر سه در ۲۱ آبان ماه ۱۳۸۴ به دو سال زندان محکوم شدند. آنها به اتهام "تلاش برای بر هم زدن امنیت ملی با مشارکت در تجمع غیر قانونی" ظاهرا جشن اول ماه می سال ۱۳۸۳ مجرم شناخته شدند. هادی تنومند و اسماعیل خودکام تبرئه شدند. به عبارت دیگر پنج نفر از گروه هفت نفره در مرحله اولیه دادرسی به اتهام فعالیتهای قانونی اتحادیه کارگری محکوم شدند در حالی که دو نفر دیگر تبرئه شدند.

وکلای مدافع متهمین متعاقبا تقاضای تجدید نظر در احکام را به بخش ۷ دادگاه تجدید نظر استان کردستان ارائه کردند. دادگاه تجدید نظر به ریاست قاضی محمد مستوفی رئیس بخش ۷ دادگاه تجدید نظر و دستیاری مشاور دادگاه آقای حمید رضا حسن پور تشکیل شد. همه متهمین کاملا از همه اتهامات تبرئه شدند.

سایر آزارهای قضایی "گروه هفت نفره سقز" - از مهرماه ۱۳۸۵ تا آذرماه
آزارهای قضایی علیه "گروه هفت نفره سقز" علیرغم تبرئه در دادگاه تجدید نظر به اینجا ختم نشد. شما جناب رئیس جمهور مطمئنا به یاد خواهید آورد که چگونه بعد ها آی سی اف تی یو، اتحادیه های ملی وابسته به آن در همه کشور های دنیا، همچنین همه شرکای ما و فدراسیون های جهانی اتحادیه های کارگری (گافز) از زمان صدور اولین احکام به دفعات متعدد برای شما نامه نوشته اند. در واقع همه ما بطور منظم در دوره های متعددی که فقط می تواند تحت عنوان آزار عنان گسیخته

قضایی علیه "گروه هفت نفره سقز" تشریح شود، به شما اعتراض کرده ایم. ما همچنین بعد از دومین آئین دادرسی تجدید نظر که در مهرماه و آبان ماه سال ۱۳۸۵ در جریان بود به این اعتراضها ادامه دادیم. آی تی یو سی مجددا یکبار دیگر در تاریخ ۱۳ آذر ماه ۱۳۸۵ بعد از آنکه محمود صالحی در تاریخ ۲۰ آبان ماه همان سال توسط دادگاه انقلاب بخاطر "تجمع در تبانی و توطئه علیه امنیت ملی" طبق ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی به چهار سال زندان محکوم شد، به شما اعتراض کرد. ما همچنین احکامی که علیه جلال حسینی و محسن حکیمی در تاریخهای ۲۰ آبان ماه و ۷ آذر ماه سال ۱۳۸۵ صادر شد و طبق آن هر کدام به دو سال زندان به جرم مشابه محکوم شده اند را باطل می دانیم. ما از تبرئه محمود عبدی پور که پرونده اش مانند سایرین به دادگاه انقلاب سقز ارجاع شده بود بسیار سپاسگزاریم. اما محکومیت برهان دیوانگر را به دو سال زندان که حکم آن در ۲۵ مهرماه سال ۱۳۸۵ صادر شد، محکوم می کنیم.

تناقضات در آخرین دادگاه تجدید نظر - اسفند ماه ۱۳۸۵

در آذرماه ۱۳۸۵ وکیل محمود صالحی تقاضای تجدید نظر در حکم صادره علیه ایشان را داد و آخرین دادگاه تجدید نظر در ۲۰ اسفند ۱۳۸۵ برگزار شد. ما در جریان جزئیات کامل چگونگی برخورد مسئولین قضایی شما در تشریفات آخرین دادگاه تجدید نظر ایشان توسط منابع اطلاعاتی خود قرار گرفتیم. روش برخورد با پرونده صالحی و سایر همکاران ایشان فقط یک توهین به معیارهای شهروندی در نظام اجرایی قضایی است. این بدون هیچ چون و چرایی غیر قابل پذیرش است.

دادگاه پایانی تجدید نظر محمود صالحی، جلال حسینی و محسن حکیمی در روز یکشنبه ۲۰ اسفند ماه در بخش ۷ دادگاه تجدید نظر کردستان به زور برگزار شد. هر سه این متهمین به همراه وکیلشان؛ آقای محمد شریف طبق احضاریه دادگاه راس ساعت ۹ صبح در محل دادگاه تجدید نظر کردستان حاضر شدند. بعد از کمی تاخیر به آقای شریف اطلاع دادند که محمد مستوفی قاضی سرپرست بخش هفت در مرخصی است. طبق روال معمول آقای شریف به منشی دادگاه حضور خود و موکلینش را در دادگاه اعلام کرد و در حال ترک دادگاه بود که منشی از آنها خواست منتظر بماند تا ایشان به

رئیس دادگاه اطلاع دهد. یک ساعت بعد به آنها اطلاع دادند که دادگاه بالاخره برگزار خواهد شد. دادگاه ساعت ۱۰:۴۵ صبح به ریاست قاضی صادقی برگزار شد.

هر چند ممکن است که شما بخاطر مسئولیت سنگین اداری تان بطور کامل در جریان جزئیات پرونده قرار نداشته باشید اما شاید علاقمند باشید که در باره پیشینه این تغییر در ترکیب دادگاه در آخرین لحظه بدانید. در اولین دستگیری گروه هفت نفره سقز در اردیبهشت ماه ۱۳۸۳ آقای صادقی دادستان شهر سقز بود و بنا براین شخصا احکام دستگیری هر هفت نفر این همکاران عضو اتحادیه های کارگری را امضا کرده بود. در دومین دادرسی که در دادگاه انقلاب سقز در آبان ماه ۱۳۸۵ برگزار شد ایشان رئیس اداره دادگستری در شهر سقز بودند. قاضی ای که علیه صالحی و سه نفر دیگر در آن دادگاه حکم صادر کرد همین آقای صادقی بعنوان قاضی جانشین بود. در حالی که حکم فقط بعد از تأیید آقای صادقی تصویب می شد. به عبارت دیگر، صالحی و همکارانش در اسفند ماه ۱۳۸۵ در دادگاه تجدید نظر توسط همان قاضی ای محاکمه می شدند که دادستان زمان دستگیری اولیه آنها در اردیبهشت سال ۱۳۸۳ بود و همان کسی که حکم آنها را که توسط دومین دادگاه در آذرماه ۱۳۸۵ صادر شده بود تأیید کرد. تحت هر معیار آئین دادرسی معقول قضایی این فقط یک بی شرمی تلقی می شود و بی شک جامعه بزرگ بین الملل نمی تواند این موضوع را بپذیرد که چرا باید آقای صادقی کسی که نه تنها دستور بازداشت اولیه متهمین را صادر کرده بلکه کسی که حکم اولیه را تأیید کرده بود در دادگاه نهایی تجدید نظر جایگزین آقای محمد مستوفی قاضی مسئول بخش هفت دادگاه تجدید نظر استان کردستان می شود.

دستگیری محمود صالحی در فروردین ماه ۱۳۸۶

این که در آخرین دادرسی در ۲۰ اسفند ماه ۱۳۸۵ هیچ حکم رسمی ای صادر نشده بود تقریبا عجیب بود. نه وکیل و نه متهمین هیچ کدام بطور رسمی از نتیجه دادرسی اطلاع پیدا نکردند. اما در ۲۰ فروردین ماه ۱۳۸۶ خبرگزاری کار ایران، ایلنا گزارشی به نقل از محمد شریف وکیل صالحی مبنی براین که موکل ایشان دستگیر شده است داد. بعدها آی تی یو سی مطلع شد که یکی از فرماندهان اداره حفاظت و حراست نیروهای انتظامی سقز حدود ساعت یک



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



صفحه ۱۰

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

هفت نفره سقز" بدون هیچ شرطی و بطور دائم حذف شود و اینکه قید شود که به سرکوب حقوق اتحادیه های کارگری در ایران یکباره و برای همیشه پایان داده خواهد شد.

مادامی که دولت شما به حقوق اتحادیه های کارگری و سایر حقوق بنیادین کارگران بعنوان حقوق به رسمیت شناخته شده بین المللی که شما بخاطر عضویت در سازمان جهانی کار ملزم به رعایت آنها هستید گردن نگذارید جنبش بین المللی اتحادیه های کارگری انتخابی جز ادامه کارزار عمومی علیه این سرکوب نفرت انگیز و غیر قابل پذیرش ندارد.

ارادتمند
دبیر کل
گای رایدر

اعتراض کنگره کار کانادا (سی ال سی) به دستگیری محمود صالحی

پرزیبندت
کنک وی جورجیتی

اپریل ۲۰۰۷-فروردین ۱۳۸۶ ، ۱۶ آوریل ۲۰۰۷

آیت الله سید علی خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی ایران جماران تهران، ایران
سید علی خامنه ای عزیز:

به نمایندگی از طرف بیش از سه میلیون کارکنان زن و مرد وابسته به کنگره کار کانادا (CLC)، این نامه را مینویسم تا نگرانی عمیق خود را در رابطه با دستگیری محمود صالحی ابراز کنم. محمود صالحی یکی از اعضای ایجاد کننده کمیته نانوایان در شهر سقز و همچنین از اعضای بوجود آورنده کمیته هماهنگی است که در تاریخ ۹ آوریل به زندان منتقل شده است. دستگیری ناگهانی که حتی به او اجازه داده نشده که خانواده و وکیل اش را هم مطلع کند. اطلاعاتی که ما بدست آورده ایم مبنی بر آنست که دولت شما چند فعال کارگری دیگر را هم در تاریخ ۶ و ۱۰ آوریل دستگیر کرده است. ما اعتقاد داریم که دلیل دستگیری محمود صالحی مبنی بر تماس گرفتن ایشان با نمایندگان CFTU در تاریخ ۲۹ آوریل ۲۰۰۴ میباشد. پس از این تماس وی و چند نفر دیگر از فعالین

شرکت کند. همچنین گزارش شده است که پسر ۱۷ ساله محمد صالحی ساماراند صالحی در جریان این تجمع دستگیر شد. دفتر شرکت تعاونی توسط نیروهای امنیتی بسته شد.

جناب رئیس جمهور، آی تی یو سی بشدت دستگیری و احکام غیر منصفانه صادره برای محمود صالحی را محکوم می کند. ما همچنین بشدت نگران وضعیت سلامتی ایشان هستیم. تا کنون کاملاً محرز شده است که ایشان بیمار کلیوی است. طبق تجربه قبلی، ما بسیار نگرانیم که ایشان در دوره بازداشت از کمکهای دارویی لازم محروم شود. ما بعدها متوجه شدیم که چرا صالحی به شهر کاملاً نظامی سندانج منتقل شده است در حالی که طبق دانسته های ما تحت قوانین جنایی ایران اگر قرار باشد که حکمی اجرا شود باید در همان شهری که "جنایت" اتفاق افتاده اجرا شود.

اما حقیقت همچنان باقی است و پر واضح است که محمود صالحی مورد آزار بی رحمانه، منظم و دائم توسط مقامات قضایی شما قرار داد. همانگونه که مطمئناً شما هم می دانید ایشان به دفعات بی شمار بازداشت شده و بخاطر فعالیتهای بحق و مشروع اتحادیه های کارگری بویژه سازماندهی راهپیمایی روز اول ماه می و سایر اقدامات جمعی کارگران، سالهای بسیاری را در زندان سپری کرده است. در میان همه موارد بازداشتی ایشان می توان به این موارد قیل از دستگیری در اول ماه می ۱۳۸۳ بخاطر سازماندهی تجمع اول ماه می سقز. اشاره کرد؛ در سال ۱۳۶۵ (به مدت ۳ سال)، ۱۳۷۴، ۱۳۷۸ (به مدت ۷۵ روز)، ۱۳۷۹، (به مدت ۱۰ ماه بعد از اینکه از حق ایستادن در اداره اتحادیه محروم شد)، و، ۱۳۸۰ (به مدت چندین روز بعد از اینکه از کار اخراج شد).

از طرف کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری و میلیونها کارگری که در سراسر جهان، آی تی یو سی آنها را نمایندگی می کند من به شما جناب آقای رئیس جمهور توصیه می کنم که پادر میانی کنید و از مقامات مربوطه بخواهید که محمود صالحی فوراً آزاد شود، احکام صادره برای ایشان به یکباره و برای همیشه لغو شود، همه اتهامات علیه ایشان و بقیه اعضای اتحادیه کارگران "گروه

بعد از ظهر به محل کار صالحی در انجمن صنفی نانوایان آمده بود. این فرمانده از آقای صالحی خواست که برای مذاکراتی با فرماندار و داستان شهر سقز پیرامون جشن اول ماه می امسال به دفتر دادستانی برود. اما به محض ورود صالحی به اداره دادستانی ایشان مطلع شد که دادگاه تجدید نظر کردستان حکم نهایی صادر کرده و ایشان را به یکسال زندان و سه سال تعلیقی محکوم کرده است. در همان محل ایشان دستگیر و بازداشت می شود در حالی که حق تماس با وکیل و خانواده هم نداشت.

صالحی سپس به حکم صادره و دستگیری اش اعتراض کرد و از امضای حکم سربراز زد. وقتی که مقامات با تهدید همکاران صالحی و خانواده اش که اعلام کردند که شهر سقز را به اعتراض فرا خواهند خواند مواجه شدند، صالحی اجازه یافت با خانواده اش تلفنی صحبت کند. به این ترتیب خانواده صالحی متوجه شدند که ایشان به سندانج مرکز استان کردستان منتقل شده است. بعد از آن ما توانستیم محل بازداشت صالحی را در زندان مرکزی شهر سندانج، بند ۷، سلول ۳ تعیین کنیم.

حمله نیروهای امنیت به اجتماع کارگران در حمایت از صالحی

در ۲۷ فروردین ماه نیروهای امنیتی بطور خشنونت باری تجمع حمایت از آزادی صالحی را مختل کردند. این تجمع در محل کار محمود صالحی یعنی شرکت تعاونی مصرف کارگران سقز توسط دهها کارگر و فعال کارگری که بیشتر آنها کارگران نانوایی سقز بودند برگزار شد. آنگونه که گزارش شده نیروهای غیر سنی امنیتی و لباس شخصی به کارگران با باتون و گاز اشک آور حمله کردند؛ چند کارگر طبق گزارش زخمی شدند. دو نفر از "گروه هفت نفره سقز" جلال حسینی (محکوم به ۲ سال زندان در تاریخ ۲۰ آبان ۱۳۸۵) و محمد عبیدی پور(نبرئه شده در دادگاه تجدید نظر در همان ماه) به دادستانی احضار شده بودند تا مانع حضور آنها در این تجمع شوند. عبیدی پور تا پایان مراسم در اداره دادستانی در بازداشت بود و حسینی تهدید شد که او بخاطر حکمش نباید در این تجمع تحت هیچ شرایطی



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



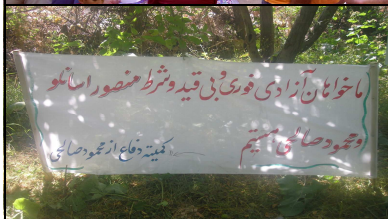
جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۱۱

"در پایان نیز تمامی شرکت کنندگان دور هم جمع شدند و برخی از شرکت کنندگان سخنانی را ایراد کردند. در ابتدا آقای بهزاد سهرابی سخنگوی کمیته دفاع از محمود صالحی درباره ی وضعیت محمود صالحی و روز اقدام بین المللی توضیحاتی را ارائه داد. سپس یکی از دانشجویان بیانیه ی جمعی از دانشجویان و فعالین چپ را که پیش از آن به صورت گسترده ای در بین شرکت کنندگان توزیع شده بود، قرائت کرد که مورد استقبال فعالین قرار گرفت. محسن حکیمی یکی از بازداشت شدگان اول ماه مه سقز در سال ۸۳ و قایع آن سال را تشریح کرد و اعلام کرد که سایر بازداشت شدگان سال ۸۳ کامکان در کنار محمود صالحی مبارزه می کنند. فریبرز رئیس دانا نیز طی سخنانی محبوبیت صالحی و اسالو در میان مردم و روشنفکران را بی سابقه دانست. مادر لطفی نیز به نمایندگی از مادران جان باختگان سال ۶۷ که در مراسم حضور داشتند سخنانی را ایراد کرد. در ادامه دیگر فعالین نیز سخنانی را در ارتباط با این روز اعلام کردند. در پایان یکی از دانشجویان به نمایندگی از دانشجویان شرکت کننده در این مراسم به روند تصمیم گیری برای برگزاری روز اقدام بین المللی در ایران انتقاد کرد و گفت که در صورت همگرایی بیشتر جریانات توان انجام اقدامات موثر تری در این روز وجود می داشت.

مراسم سرانجام در ساعت ۵ بعد از ظهر در حالی که مردم سرود می خوانند پایان یافت.



رونوشت به:

مقامات و قائم مقام های اجرایی سی ال سی

کمیته اجرایی سی ال سی

گای رایدر، رئیس آی تی یو سی

جناب پیتر مک کی، وزیر امور خارجه کانادا

جناب ژان پیر بلاکبورن، وزیر کار کانادا

محمود احمدی نژاد، رئیس جمهور ایران

گردهمایی بزرگ کارگران و دانشجویان به مناسبت روز اقدام بین المللی

دیروز جمعه ۱۹ مرداد جمعی از فعالین کارگری و دانشجویی به مناسبت روز اقدام بین المللی برای آزادی محمود صالحی و منصور اسالو در اطراف شهر تهران گرد هم آمدند، تا همبستگی خود با این دو کارگر زندانی را اعلام کنند.

در ابتدای مراسم فعالین کارگری و دانشجویی با گرایشات مختلف به بحث و تبادل نظر پیرامون وقایع روز به خصوص روز اقدام بین المللی و دستگیری فعالین کارگری خصوصا اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد در روز گذشته پرداختند.

در این مراسم که در آن اعضای کمیته دفاع از محمود صالحی، شورای همکاری، کمیته هماهنگی، کمیته دفاع از بازداشت شدگان اول ماه مه سقز، سندیکای کارگران نقاش و دانشجویان چپ حضور داشتند، عکس هایی از صالحی و اسالو و همچنین پلاکارد ها و پارچه نوشته هایی از سوی کمیته هماهنگی و کمیته دفاع از محمود صالحی برپا شد. شماره ی اول نشریه ی کارگر نیز به طور گسترده در بین شرکت کنندگان توزیع شد که مورد استقبال فراوان قرار گرفت به طوری که بعضی از افراد چند نسخه از نشریه را می گرفتند تا به فعالینی که در مراسم حضور ندارند بدهند.

کارگری در شهر سقز به دلیل برگزاری مراسم اول ماه می دستگیر شدند. مسئولین این فعالین را مدت سه سال است برای صدور حکم و همچنین دادگاههایی طولانی منتظر نگه داشته اند.

با اطلاعات داده شده آقای صالحی به ۴ سال زندان محکوم شد که توسط وکیل ایشان تقاضای فرجام شد. به این فرجام مخالفت شده است و دادگاه حکم قبلی را به یکسال زندان و سه سال حبس تعلیقی تبدیل کرد.

متأسفانه به محمود صالحی اطلاع داده نشده که با فرجام مخالفت شده است. در تاریخ ۹ آوریل ۲۰۰۷ مسئولین به محل کار وی رفته و با ایشان گفته اند که مسئولین قصد دارند با وی در مورد مراسم اول ماه می صحبت کنند. اما او دستگیر شده و به زندان سندانج در نزدیکی شهر سقز منتقل شده است.

سازماندهی مراسم اول ماه می تحت هیچ شرایطی جرم محسوب نمیشود، که بدنبال خود زندان داشته باشد. اتحادیه خبازان حق قانونی خود که در مواد ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار آمده را استفاده کرده است.

فعالیت محمود صالحی برای آن است که کارگران سازمان مستقل خود را بوجود آورند. این یک حق قانونی کارگران ایران است. در حقیقت در همه جا کارگران از حقوق اقتصادی، سیاسی و حقوق بشر خود دفاع میکنند.

ما به کار خود با کنفدراسیون بین المللی اتحادیه ها (آی تی یو سی) جهت زیر نظر داشتن وضعیت حقوق کارگران در ایران ادامه خواهیم داد.

من مصرانه از شما میخوام به فوریت اقدام نمایند تا این احکام صادر شده در مورد آقای صالحی و دیگر رهبران کارگری لغو شود. و حقوق کارگران برسمیت شناخته شود. دوباره از شما میخوام که از بکار بردن خشونت در مورد کارگرانی که از حقوق خود دفاع میکنند امتناع ورزید.

کنث وی جورجیتی پرزیدنت



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۱۲

گیرد. شرایط بد زندان این مشکل را دو چندان کرده است.

آیا در حال حاضر آقای صالحی تحت مداوا هست یا نه؟

به خاطر درد شدید فقط داروی مسکن به او میدهند، داروهایی را که باید مصرف کند در دسترس ندارد. تا حالا پزشک متخصص او را ندیده است، تمام پزشکی که او را دیده‌اند پزشک عمومی هستند.

آیا شما خودتان تلاش کرده‌اید که پزشک متخصصی را برای معالجه آقای صالحی بفرستید؟

ما تا چندی پیش تلاش میکردیم که برای او مرخصی بگیریم. اگر چه موافقت دادستانی شهرستان سقز را در این باره کسب کردیم اما شورای زندان سنندج هنوز با این درخواست موافقت نکرده است، به همین دلیل فرصت نکرديم که پزشک متخصص را برای دیدن محمود بفرستیم.

دیروز با یک پزشک متخصص تماس گرفتیم، ایشان تاکید کردند که حتما باید محمود را ملاقات کنند و همچنین طی نامه‌ایی، به عوارض بیماری کلیوی و چگونگی مراقبتها اشاره کرده‌اند، با توجه به شناختی که از وضعیت محمود دارد، پیوند کلیه را کاملا ضروری میدانست که من باید فردا این نامه را به سنندج ببرم تا بلکه مجوز این ملاقات (ملاقات محمود صالحی با پزشک متخصص) را کسب کنم.

وضع تغذیه آقای صالحی چگونه است آیا از این لحاظ مشکلی دارد یا نه؟

وضع تغذیه‌اش هم خوب نیست و در کل غذایی را که در آنجا به او میدهند را نمیتواند بخورد، از اینکه هیچ توجهی به او نمیشود و فشار شدیدی که بر او حاکم است در نتیجه فشار خونس هم افت کرده است.

افت فشار خونس قبلا سابقه داشت یا این مشکل تازگی دارد؟

از آنجا که او باید مرتباً تحت مداوا باشد، در صورت رعایت کردن اصول پزشکی فشار خون ثابت میماند اما همانطور که قبلاً گفتم شرایط سخت زندان برای کسی که با نصف کلیه‌ایی زندگی میکند طبیعتاً عوارض بدی هم به دنبال خواهد داشت که فشار خون یکی از آنهاست.

با این وضعیت، آیا سلامتی آقای صالحی با خطر جدی‌ایی روبرو خواهد بود یا نه؟

متأسفانه بله. خطر کاملاً جدی است.

ک - شما در رابطه با وضعیت وخیم محمود صالحی از لحاظ جسمانی چه اقداماتی را به عمل آورده‌اید؟

ش - طبق اطلاعات من، پزشک متخصص کلیه، قبلاً گواهی کرده و پزشکان زندان هم تایید کرده‌اند که حتماً باید محمود صالحی تحت مداوای فوری قرار گیرد. من به دادستان شهر سقز، اجرای احکام شهر سقز، اجرای احکام شهر سنندج و جاهای دیگر در رابطه با وضعیت جسمانی وخیم آقای صالحی، نامه نوشتم، بارها وضعیت مخاطره آمیز ایشان را به مقامات قضایی یادآور شده‌ام و متذکر شده‌ام که مقامات زندان در این باره کاملاً مسئولند. از آنجا که محمود صالحی به غیر از ناراحتی کلیوی، از ناحیه قلب، شکم و روده هم دچار مشکل شده است، بدنش به کلی ضعیف شده و نمیتواند روی پای خود بیایند، قاعدتاً در این شرایط پزشکان بدون مرز باید دخالت کنند.

ک - با تشکر از شما

مصاحبه‌ایی با نجیبه صالحزاده در مورد وضعیت جسمانی محمود صالحی

صدیق اسماعیلی
۹ خرداد ۱۳۸۶

آنچه را که در زیر میخوانید برگرفته‌ایی است از مصاحبه تلفنی من با خانم نجیبه صالحزاده در مورد وضعیت جسمانی آقای محمود صالحی یکی از رهبران جنبش کارگری که هم اکنون در زندان به سر میبرند.

-- اخیراً طی اطلاعیه‌ایی از طرف "کمیته دفاع از محمود صالحی" وضعیت جسمانی آقای صالحی وخیم گزارش شده است. امکان دارد در این مورد بیشتر توضیح دهید؟

بله، ایشان از لحاظ سلامتی اصلاً وضع خوبی ندارند یکی از کلیه‌هایش که به کلی از کار افتاده و کلیه دیگرش به سختی کار میکند و به همین دلیل احتیاج شدیدی به استراحت دارد و باید تحت معالجه قرار

جلوگیری از ملاقات وکیل مدافع "محمود صالحی" با موکلش

امروز سه شنبه ۲۹ خرداد ماه، آقای محمد شریف وکیل مدافع "محمود صالحی" جهت دیدار با محمود صالحی به سنندج رفت اما معاونت دادستانی شهر سنندج مانع از ملاقات وی با محمود صالحی شد. در همین راستا فرصتی دست داد تا در این مورد سئوالاتی را با آقای شریف مطرح کنیم.

کمیته دفاع از محمود صالحی - آقای شریف موفق شدید محمود را ببینید؟

محمد شریف - نخیر اجازه ملاقات ندادند. معاون دادستان از همان ابتدا بطرزی غیرمنتظره دست به یک تهاجم سیاسی زد. گفت که ما گویا کیس آقای صالحی را بزرگ کرده‌ایم و آمریکا از این قضیه سود میبرد. من مانع اینگونه اظهار نظرها شدم. به آقای معاون یادآوری کردم که ایشان باید با من بحث حقوقی بکند و نه سیاسی. ایشان در ادامه گفت که حکم موکل من قطعی شده و به این دلیل وکیل حق مداخله ندارد.

ک - آیا طبق قانون، وقتیکه حکم موکل قطعی شده باشد، وکیل حق مداخله ندارد؟

ش - در موارد متعددی، از جمله آزادی مشروط، مرخصی اضطراری، معالجه و .. وکیل حق دارد که دخالت کند. من زمانی که وکالت آقای ناصر ذرافشان که به مدت ۵ سال حبس در زندان اوین محکوم شده بود را برعهده داشتم تا آخرین روزی که ایشان را آزاد کردند مرتباً با او ملاقات داشتم. بهرحال امروز معاون دادستان سنندج مانع ملاقات من با آقای محمود صالحی شد.



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۱۳

شاران بورو - صدر

گای رایدر - دبیر کل

آقای خوان سوموایا

مدیر کل سازمان بین المللی کار (ILO)

خیابان موریون، شماره ۴

۱۱۲۱ ژنو، سوئیس

۴ ژوئیه ۲۰۰۷ HTUR / MT

آزادی تشکیل: جمهوری اسلامی ایران (پرونده

شماره ۲۳۲۳، کمیته آزادی تشکیل)

آقای سوموایای عزیز

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری به

دنبال نامه مورخ ۴ دسامبر ۲۰۰۶ خود مایل

است اطلاعات دیگری به شکایت خود از دولت

جمهوری اسلامی ایران (پرونده شماره ۲۳۲۳،

کمیته آزادی تشکیل) بیافزاید.

اعمال خلاف قانون در محاکمه دادگاه تجدید نظر

و زندانی کردن مجدد محمود صالحی

پس از اعلام حکم دادگاه در نوامبر ۲۰۰۶، وکیل

مدافع محمود صالحی تقاضای تجدید نظر کرد و

آخرین محاکمه او در ۱۱ مارس ۲۰۰۷ در روند

قضائی ای صورت گرفت که ناقض معیار های

ابتدائی محاکمه ای عادلانه بود: آنان در دادگاه

تجدید نظربه وسیله همان کسی محاکمه شدند که

در زمان دستگیری نخستین شان در ماه مه سال

۲۰۰۴ دادستان بود و حکم دادگاه دومشان

در نوامبر ۲۰۰۶ را تأیید کرده بود.

محمود صالحی، جلال حسینی و محسن حکیمی

همراه با وکیل مدافع خود آقای محمد شریف،

مطابق احضاریه دادگاه، ساعت ۹ صبح روز

۱۱ مارس ۲۰۰۷ در دادگاه تجدید نظر استان

کردستان حضور یافتند. پس از مدتی تأخیر به

آقای شریف گفته شد که آقای محمد مستوفی،

رئیس دادگاه بخش ۷، در مرخصی است. آقای

شریف طبق مقررات به منشی دادگاه حضور

خود و موکلانش را اطلاع داد و گفت بپه دلیل

اعضاء آن است، پیش از این، روز ۱۸

آوریل، شکایتی همراه با اسناد نقض حقوق

کارگری بابت دستگیری آقای صالحی به

سازمان جهانی کار ILO ارائه کرده بود.

آقای صالحی از سالهای دهه ۱۹۸۰ تاکنون

۵ سال زندان بوده و به خاطر فعالیت های

اتحادیه ای خود در سالهای ۱۹۸۶، ۱۹۹۵،

۱۹۹۹، ۲۰۰۰، ۲۰۰۱ دستگیر شده است.

در ماه مه سال ۲۰۰۴ صالحی به همراه ۶

نفر دیگر دستگیر و متهم شدند، درگیر

فعالیت های اتحادیه ای از جمله سازماندهی

اول ماه مه بودند. دستگیری ها دو روز پس

از ملاقات تعدادی از این جمع با نماینده گان

اتحادیه ICTU که اکنون بخشی از

ICTU است، صورت گرفت.

در سال ۲۰۰۵ صالحی مجدداً به ۵ سال

زندان و سه سال تبعید محکوم گردید. اما او

و دیگران درخواست تجدید نظر کردند و

موفق شدند. اما در سال ۲۰۰۶ دادگاه

انقلاب احکام جدیدی علیه او و دیگران

صادر کرد و درخواست مجدد صالحی و

همکارانش در ماه مارس امسال با تغییر

قاضی در آخرین لحظات به نوعی کمدی

تبدیل شد. حکم رسمی صادر نشد و در

نهایت صالحی ۹ آوریل دستگیر شد.

ما مطلع شدیم که وضع مزاجی آقای صالحی

بسیار وخیم است و تداوم زندان جان او را

به خطر می اندازد.

ما شدیداً دستگیری آقای صالحی را محکوم

می کنیم و آزادی فوری و بی قید و شرط او

را می طلبیم.

ما خواهان لغو احکام علیه او برای آزادی

هستیم و میخواهیم احکام علیه کلیه فعالان

کارگری سقز) ۷ فعال سقز) بی قید شرط و

برای همیشه لغو گردد.

ما از اقدامات فعالین کارگری در شهر

گوتنبرگ برای آزادی محمود صالحی

پشتیبانی می کنیم.

آندرش نیلسون

نامه کنفدراسیون بین المللی اتحادیه

های کارگری (آی-تی-یو-سی

ITUC) به دبیر کل سازمان بین

المللی کار

وضعیت روحی خودت و بچه هایت

چگونه است؟

طبیعتاً برای هر کسی که عزیزش را

در وضعیت جسمی بد و اسفباری ببیند

خیلی سخت و دردناک است اما عزیز

خانواده ما، پدر بچه هایم و شریک

زندگیم، نه تنها از سلامت جسمی

برخوردار نیست بلکه بدست محافظان

سرماپدارانی که صبح تا شب او را

استنمار میکردند اسیر است. این شرایط ما

را در وضعیت روحی طاقت فرسایی قرار

داده است. تنها چیزی که ما را دلگرم

میکند، همدردی و همکاری مردم شریف و

رفقای محمود با ما و همچنین آرزوهای

بزرگ، شیرین و انسانی محمود است.

من بیشتر از این وقت شما را نمیگیرم

اگر شما حرف خاصی دارید بفرمایید.

من از تمامی کارگران، مردم شریف و

آگاه و همه انسانهای آزادیخواه در سراسر

جهان میخواهم که برای آزادی بی قید و

شرط محمود صالحی تلاش کنند، شرایط

جسمانی محمود کاملاً وخیم است. و

همینجا از تمام کسانی که به هر نحوی در

تلاش برای آزادی محمود صالحی هستند

صمیمانه تشکر میکنم، دست تک آنها

را به گرمی می فشارم و همچنین از شما

صمیمانه تشکر میکنم.

نامه اعتراضی

۲۸ یونی ۲۰۰۷

آندرش نیلسون، لیدر اتحادیه

سراسری کارگران سوئد- گوتنبرگ

به: سفارت جمهوری اسلامی

ایران - سوئد

من از طرف اتحادیه سراسری کارگران

سوئد- گوتنبرگ (LO : Götanbarg))

که ۱۹ اتحادیه منطقه ای در آن عضویت

دارند یعنی ۱۰۰/۰۰۰ کارگر عضو آن

هستند، شدیداً به دستگیری محمود صالحی

، پریزدنت اتحادیه کارگران خباز و یکی

از فراخوان دهندگان " کمیته هماهنگی

برای ایجاد تشکلهای کارگری " در روز ۹

آوریل ۲۰۰۷، که به جرم برگزاری

جشن اول ماه مه در زندان است، اعتراض

دارم.

از LO که ICTU اتحادیه بین المللی



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



صفحه ۱۴

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

همبستگی اتحادیه کارگران خباز (تعاونی)

عدم حضور رئیس دادگاه [قصد دارند دادگاه را ترک کنند. اما منشی دادگاه از آنان خواست صبر کنند تا او به رئیس دادگاه اطلاع دهد. پس از یک ساعت به آنان گفته شد که استماع [سخنان وکیل و متهمان] صورت خواهد گرفت و استماع در ساعت ۱۰ و ۴۵ دقیقه با ریاست قاضی صادقی انجام شد.

در زمان نخستین محاکمه هفت نفر در سقز در ماه مه ۲۰۰۴، آقای صادقی دادستان شهر سقز بود و از این رو حکم دستگیری ۷ فعال اتحادیه ای (صالحی، حسینی، حکیمی، برهان دیوارگر، محمد ادیب پور، هادی تنومند و اسماعیل خودکام) را در ماه مارس (مه-مترجم) ۲۰۰۴ او امضا کرده بود. در محاکمه دوم که در ماه اکتبر ۲۰۰۶ در دادگاه انقلاب سقز برگزار شد، قاضی صادقی رئیس دادگستری سقز بود. قاضی ای که صالحی و همکاران او را در آن دادرسی محاکمه کرد دایماری به نام آقای شایق بود و حکم دادگاه تنها پس از تأیید آقای صادقی رسمیت پیدا می کرد.

بنا بر این، صالحی، حسینی و حکیمی در دادگاه تجدید نظر به وسیله همان کسی محاکمه شدند که دستور بازداشت نخستین آنان را داده و حکم دادگاه دومشان را در نوامبر ۲۰۰۶ تأیید کرده بود.

نزد صالحی رفت. آن مأمور از صالحی (تعاونی مصرف کارگران سقز) برای حمایت از خواست در دفتر دادستان حضور یابد تا در آزادی او گرد آمده بودند با خشونت پراکنده باره موضوعات مربوط به برگزاری مراسم کردند. نیروهای امنیتی یونیفرم پوش و لباس اول ماه مه (۲۰۰۷) با فرماندار و دادستان شخصی ها با چماق و اسپری گاز به کارگران شهر سقز بحثی صورت گیرد. به محض حمله کردند؛ چندین کارگر زخمی شدند. جلال ورود صالحی به دفتر رئیس دادگاه به او حسینی و محمد عبدپیور به دفتر دادستان احضار اطلاع داده شد که دادگاه تجدید نظر گردیدند تا از شرکت شان در این گردهمایی کردستان در مورد پرونده او به نتیجه نهایی جلوگیری شود. عیدی پور که در نوامبر ۲۰۰۶ رسیده و او را به یک سال زندان [قطعی] و از همه اتهامات تبرئه شده بود تا پایان این سه سال زندان تعلیقی محکوم کرده است. گردهمایی در دفتر دادستان در حال بازداشت بود صالحی در جا باز داشت شد و مانع این شدند و به جلال حسینی که در ۱۱ نوامبر ۲۰۰۶ به که از حق خود برای اطلاع دادن به وکیل و دو سال زندان تعلیقی محکوم شده بود هشدار داده شد که به علت محکومیتش تحت هیچ شرایطی نمی تواند در گردهمایی شرکت کند. گزارش از این رو صالحی به این حکم اعتراض و داده شده که سامرند صالحی پسر ۱۷ ساله از امضای آن امتناع کرد. پس از محمود صالحی در این گردهمایی دستگیر شد. هشدار همکاران و بستگان صالحی به نیروهای امنیتی دفترهای تعاونی مصرف مقامات مبنی بر اینکه به شهروندان سقز کارگران را بستند.

فراخوان اعتراض داده خواهد شد به صالحی

اجازه دادند با خانواده اش تماس تلفنی شرایط زندان صالحی

بگیرد. از این طریق بود که بستگانش در ۱۸ آوریل ۲۰۰۷ کنفدراسیون بین المللی فهمیدند که او قرار است به سنندج مرکز اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) در استان کردستان (که ۱۴۰ کیلو متر از سقز اعتراض به بازداشت های متعدد فعالان اتحادیه فاصله دارد) انتقال یابد. صالحی اکنون در ای و نگرانی از اینکه آقای صالحی به خاطر زندان مرکزی شهر سنندج به سر می برد. زندانی بودن از مراقبت های لازم پزشکی که به علت بیماری کلیوی بدان نیاز دارد محروم خواهد

حمله به تجمع کارگران در حمایت از

صالحی

بود نامه ای به رئیس جمهور ایران نوشت. هیچ پاسخی از جانب مقامات ایرانی به آی تی یو سی داده نشد. در این حال خانواده صالحی، وکیل مدافع او و پشتیبانانش در تلاش بودند آزادی موقتی برای صالحی به دست آورند تا او بتواند بیرون از زندان از کمک های پزشکی برخوردار شود.

در ۱۶ آوریل ۲۰۰۷، نیروهای امنیتی تجمع ده ها تن از کارگران و فعالان کارگری را - اکثراً کارگران خباز شهر سقز - که در مقابل محل کار آقای صالحی

روز ۱۱ مارس هیچ حکم رسمی ای صادر نشد و نتیجه دادرسی به محاکمه شونندگان و وکیل مدافع آنها اعلام نگردید.

در ۹ آوریل ۲۰۰۷، حدود ساعت ۱ بعد از ظهر، یک مأمور امنیتی سقز به دفتر



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



صفحه ۱۵

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) عمیقاً نگران این است که ممانعت از کمک های پزشکی شایسته به آقای محمود صالحی تلاشی از جانب سرویس های اطلاعاتی ایران برای اعمال فشار بر او به منظور توقف فعالیت های اتحادیه ای او است و نیز به خاطر اینکه جان او در خطر است. بنا بر این کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) از شما تقاضا دارد این نامه را به عنوان اطلاعات تکمیلی شکایت آی تی یو سی [از دولت جمهوری اسلامی ایران] به کمیته آزادی تشکل منتقل نماید.

ارادتمند،

دبیر کل

اطلاعیه کنفدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری راجع به وضعیت محمود صالحی در زندان

ایران: سرکوب ضد اتحادیه ای ادامه دارد
<http://www.ituc-csi.org/spip.php?article1283>

بروسل، ۵ جولای ۲۰۰۷: نگرانی راجع به سلامتی آقای محمود صالحی، از رهبران و بنیان گذاران انجمن صنفی کارگران خباز در سقز، که از ۹ آوریل ۲۰۰۷ در زندان میباشد و از نظر وضعیت سلامتی در معرض خطر مرگ قرار دارد، رو به افزایش است. آقای صالحی تنها کلیه باقیمانده اش سنگ دارد و نیاز به دیالیز دائمی دارند، اما این معالجات در دسترس ایشان در زندان قرار نگرفته اند.

چندین گروه و سازمان در ایران برای آزادی فوری محمود صالحی در حال کمپین میباشدند. کمیته دفاع از دستگیر شدگان اول ماه مه در ایران فراخوان عمل اضطراری برای انتقال

دو دفتر دادستانی سقز با مرخصی موقت او انتقالش به بیمارستان به منظور مداوای او در ۲۲ ماه مه ۲۰۰۷ موافقت کرد اما توسط پزشک متخصص بیماری های کلیوی رئیس زندان سنندج و دفتر دادستانی با تعویق و امتناع مقامات روبرو می شد و سنندج این موافقت را رد کردند و تصمیم چندین مقام که از آنان درخواست شده بود در این باره را به شورای زندان واگذار صالحی را به زندان سقز منتقل کنند گفتند نمودند - این بدان معنی بود که دست کم تا یک ماه دیگر تصمیمی گرفته نخواهد شد. آقای صالحی (در نامه ای که در تاریخ ۳۱ ماه مه ۲۰۰۷ با دست به مقامات زندان داده شده) آقای صالحی را نمی توان در زندان معالجه کرد. حتی پزشک زندان به صالحی اطلاع داد که هیچ کاری در مورد او نمی توان کرد مگر اینکه او به پزشک متخصص دسترسی داشته باشد.

در ۱۷ ژوئن آقای صالحی تحت مراقبت

شدید نیروهای امنیتی به بیمارستان توحید سنندج انتقال یافت و پس از معاینه پزشکی به زندان باز گردانده شد. طبق اطلاعات کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) هنوز از به رغم وضع وخیم سلامت از کمک های پزشکی شایسته برخوردار نیست: آقای صالحی دچار مشکلات قلبی و روده ای شده و قادر به ایستادن بر پاهای خود نیست.

در ۱۹ ژوئن ۲۰۰۷ آقای محمد شریف (وکیل آقای صالحی) نتوانست با او در زندان ملاقات کند - مقامات به او اجازه ملاقات ندادند. به آقای شریف اطلاع داده شد از آنجا که حکم پرونده صالحی حکم نهائی است وکیل دیگر هیچ حق دخالتی در طول دوره حبس ندارد. اعضای خانواده صالحی نیز حق ملاقات با او را ندارند و تنها می توانند با او تماس تلفنی داشته باشند.

دو دفتر دادستانی سقز با مرخصی موقت او انتقالش به بیمارستان به منظور مداوای او در ۲۲ ماه مه ۲۰۰۷ موافقت کرد اما توسط پزشک متخصص بیماری های کلیوی رئیس زندان سنندج و دفتر دادستانی با تعویق و امتناع مقامات روبرو می شد و سنندج این موافقت را رد کردند و تصمیم چندین مقام که از آنان درخواست شده بود در این باره را به شورای زندان واگذار صالحی را به زندان سقز منتقل کنند گفتند نمودند - این بدان معنی بود که دست کم تا یک ماه دیگر تصمیمی گرفته نخواهد شد. آقای صالحی (در نامه ای که در تاریخ ۳۱ ماه مه ۲۰۰۷ با دست به مقامات زندان داده شده) آقای صالحی را نمی توان در زندان معالجه کرد. حتی پزشک زندان به صالحی اطلاع داد که هیچ کاری در مورد او نمی توان کرد مگر اینکه او به پزشک متخصص دسترسی داشته باشد.

در ۳۱ ماه مه ۲۰۰۷ کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) در نامه ای به مدیر کل سازمان بین المللی کار (ILO) درخواست در این زمینه دخالت کند. مدیر عامل معیارها و اصول و حقوق بنیادی در بخش کار فورا دخالت کرد و شخصا با هیأت نمایندگی دولت ایران در کنفرانس بین المللی کار وارد تماس شد و از آنان دعوت کرد همه اقدامات ممکن را برای تضمین آزادی صالحی به عمل آورند.

در ۵ ژوئن ۲۰۰۷ خانم نجیبه صالح زاده به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی تی یو سی) نامه ای نوشت که حاوی جزئیات بیشتری در باره وضعیت آقای صالحی در زندان بود. در حالی که وضع سلامت صالحی پیوسته بد تر می شد تلاش های خانواده او برای



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۱۶

نوامبر ۲۰۰۶ در دادگاه انقلاب سقز به ۴ سال زندان به جرم «توطئه اقدام به ضد امنیت ملی» طبق ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی محکوم شد. به دنبال تقاضای تجدید نظر، که آخرین استماع آن در ۱۱ مارس [۲۰۰۷] صورت گرفت، محکومیت او به ۱ سال زندان [قطعی] و سه سال زندان تعلیقی کاهش یافت.

محمود صالحی در ۹ آوریل ۲۰۰۷ بازداشت شد. پسر محمود صالحی در سایت شبکه همبستگی کارگران بازداشت پدرش را چنین توصیف می کند:

«یکی از مأموران نیروهای امنیتی سقز به محل کار محمود صالحی (پدرم) رفت و به پدرم گفت که فرماندار و دادستان می خواهند با او در باره مراسم اول ماه مه امسال گفتگو کنند. پدر من ... با این مأمور به داسرا رفت. به محض ورود به داسرا پدرم فهمید که این احضار هیچ ربطی به ماه مه [امسال] ندارد! بلکه در باره بزرگداشت اول ماه مه ۲۰۰۴ و محکومیت ۴ ساله او است. دادگاه تجدید نظر اخیراً این حکم را به یک سال زندان قطعی و سه سال زندان تعلیقی تبدیل کرد که مقامات قانونی می خواهند با روشی غیر قانونی به اجرا بگذارند. مقامات قانونی به رغم اعتراضات پدر و مادرم، و امتناع پدرم از امضای حکم و بدون توجه به تقاضاهای تجدید نظر و اعتراضات او فوراً به اقدامات شدید امنیتی روی آوردند. چند مأمور او را محاصره کردند و درون ماشینی انداختند. ماشین حامل پدر من که توسط چند خودرو پلیس اسکورت می شد شهر را به مقصد نامعلومی ترک کرد. پدر من نخستین کسی است که محکومیتش بدین طریق به اجرا در آمده و فوراً به زندان منتقل شده است. این حکم می بایست قبلاً به او ابلاغ می شد تا بتواند خود را برای آن آماده کند.»

سازمان عفو بین الملل

شماره شاخص عفو بین الملل: MDE
13/082/2007
UA 176/07

زندانی عقیدتی / نگرانی پزشکی

۶ ژوئیه ۲۰۰۷

ایران

محمود صالحی، فعال اتحادیه ای

محمود صالحی، فعال اتحادیه ای که از ۹ آوریل در زندان به سر می برد به شدت بیمار و از مراقبت پزشکی تخصصی مورد نیاز محروم است. عفو بین الملل اعتقاد دارد که محمود صالحی زندانی عقیدتی است و صرفاً به دلیل اعمال مسالمت آمیز حق خود در آزادی بیان و آزادی تشکل در رابطه با تظاهرات اول ماه مه ۲۰۰۴ و فعالیت های مسالمت آمیز اتحادیه ای در بازداشت به سر می برد.

محمود صالحی سخنگوی کمیته تشکیلات برای استقرار اتحادیه ها، رئیس سابق اتحادیه کارگران نانوی سقز، و عضو بنیانگذار کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری است. او پس از تظاهرات مسالمت آمیز برای بزرگداشت اول ماه مه ۲۰۰۴ همراه با ۶ فعال اتحادیه ای دیگر دستگیر شد. همه آنان بعداً با سپردن وثیقه در همان ماه آزاد شدند. در نوامبر ۲۰۰۵ محمود صالحی به ۵ سال زندان و سه سال تبعید داخلی در شهر قروه در شمال غرب استان کردستان محکوم گردید. طبق آنچه گزارش شده دادستان در محاکمه محمود صالحی، فعالیت های اتحادیه ای او را همچون مدرک جرمی به ضدش به کار برده و از ملاقاتش با مقامات کنفدرانس بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری ((ICFTU) در آوریل ۲۰۰۴ ، اندکی پیش از تظاهرات اول ماه مه [۲۰۰۴] سخن گفته است. محکومیت صالحی در دادگاه تجدید نظر تغییر کرد اما پس از محاکمه مجدد در ۱۱

سریر محمود صالحی به بیمارستان تخصصی برای معالجه فوری صالحی داده ITUC است. طبق اطلاعاتی که بدست رسیده است کارگزاران مربوطه در سنجند عامدانه از انتقال صالحی به بیمارستان جلوگیری میکنند که بدینوسیله سلامت وی را تا حد خطرناکی تضعیف نمایند. در چندین نوبت به رئیس ITUC جمهوری ایران نامه نوشته و قویا حملات مقامات ایران به اتحادیه های مستقل کارگری در ایران را محکوم نموده است، و نگرانی خود را راجع به عواقب خطرناک عدم ارابه معالجات پزشکی مناسب برای آقای صالحی، تا زمانی که در زندان میباشند، به وی یادآور شده هیچ واکنشی از مقامات ITUC است. ایران دریافت نکرده است. اکنون از تمامی اتحادیه های مرتبط و وابسته با اصرار میخواهیم که این درخواست ما از مقامات حکومت ایران را مورد حمایت قرار داده که اطمینان حاصل شود آقای صالحی برپایه موازین بشردوستانه آزاد شده و فوراً مدد او گردند.

، اعلام کرده ITUC آگاهی رابدر، دبیرکل است که " در معرض خطر مرگ قرار دادن شخصی که تنها بخاطر دستیابی به ابتداییترین حق ایجاد اتحادیه کارگری و توسعه فعالیتهای برحق اتحادیه ای در زندان است، بخصوص وقتیکه از اقدامات قضایی خلاف قاعده و نقض حقوق قضایی که منجر به زندانی شدن صالحی شد مطلعیم، بسیار هولناک است.

ITUC همچنین نگرانیهای خود را در نامه ای که امروز به سازمان جهانی کار ارسال کرد اعلام نموده است. " این کاملاً روشن است که این اقدامات بنمایندگی از سازمان امنیت ایران میباشد که آقای صالحی را وادار نمایند از فعالیتهای کارگری خویش دست بردارند. " ITUC در نامه اش درخواست نموده است که این مسئله به اطلاع کمیته آزادی تشکل برسد.

از صفحه ویژه اعتصاب غذای ۲۷ تیر
ماه برای آزادی محمود صالحی و دیگر
فعالین دربند دیدن کنید

<http://kdmahmodsalehi.blogfa.com/post-129.aspx>



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



صفحه ۱۷

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

رونوشت به:
آقای سید مهدی محبی
کاردار سفارت جمهوری اسلامی ایران
Chargé d'Affaires, Embassy for the
Islamic Republic of Iran
Metcalf Street 245
Ottawa, Ontario K2P 2K2
Fax: (613) 232-5712

فرماندار کردستان اسماعیل نجار
فقط با ایمیل
به فارسی و کردی در شکل feedback-در
بخش فارسی سایت به آدرس زیر:
http://www.ostan-kd.ir/Default.aspx?tblid=150&cv=4@0_1
به زبان های دیگر در شکل feedback-در
بخش انگلیسی سایت به آدرس زیر:
<http://en.ostan-kd.ir/Default.aspx?TabID=59>

پاسخ فوری شما به این فراخوان یک عمل،
حیاتی و ارزنده است.
مریلین مک کیم و آدریانا سالازار
مسئولان هماهنگی شبکه عمل اضطراری
عفو بین الملل کانادا
شماره ۱۴ خیابان داندونالد،
تورونتو، انتاریو کد پستی M4Y 1K2

Phone: 416-363-9933 ext 25 Fax: 416-363-3103
<http://www.amnesty.ca/urgentaction>

اظهار نگرانی از گزارش ها در باره
بیماری شدید محمود صالحی فعال
اتحادیه ای که در زندان سنندج
بازداشت است و درخواست اینکه
همه مراقبت های پزشکی لازم در
باره او به عمل آید و در صورت
لزوم از تسهیلات پزشکی بیرون
از زندان استفاده شود
- در خواست موافقت با ملاقات
منظم خانواده و وکیل صالحی با
او

در خواست آزادی فوری و بی قید و شرط
محمود صالحی چون او زندانی عقیدتی است
و صرفاً به دلیل اعمال مسالمت آمیز حق
خود در آزادی بیان و آزادی تشکل در رابطه
با تظاهرات اول ماه مه ۲۰۰۴ و فعالیت های
مسالمت آمیز اتحادیه ای در بازداشت به سر
توحید انتقال یافته اما پس از آن به زندان
برگردانده شده است.

محمود صالحی از ملاقات با وکیل و خطاب به:
خانواده اش محروم است؛ خانواده او تنها رهبر جمهوری اسلامی:
اجازه تماس تلفنی با او دارند.
آیت الله سید علی خامنه ای
دفتر رهبری
خیابان شهدا
قم، جمهوری اسلامی ایران
Email : info@leader.ir
و یا
istiftaa@wilayah.org

Fax : 011 98 251 774 2228

توصیه عمل
لطفاً برخی از پیشنهاد های زیر را انتخاب
کنید و با کلمات خود نامه ای به فارسی،
عربی، کردی، انگلیسی یا فرانسوی
بنویسید:
رئیس قوه قضائیه:
آیت الله محمود هاشمی شاهرودی
وزارت داد گستری
پارک شهر
تهران، جمهوری اسلامی ایران

Medical Writing Action: III-
health Mahmood Salehi, AI
Index: MDE 13/30/00).



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۱۸

آقایان منصور اساتلو و محمود صالحی را آزاد و عاملین دستگیری غیر قانونی آنان را شناسایی کنید!

به : رضا زبیب، سرکنسول و مسنول روابط سفارت جمهوری اسلامی ایران در بروکسل با پارلمان اروپا
آقای زبیب عزیز،
ما از دستگیری آقای منصور اساتلو، رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد (سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه)، هموند سازمان تجارت جهانی، در ۱۰ ژوئیه نگرانیم.

بنا به شهادین عینی، او را در حین دستگیری مورد ضرب و شتم شدیدی قرار داده اند. همین چند روز پیش آقای اساتلو از بروکسل دین کردند، - متأسفانه باید بگوئیم - که این نگرانی از پیش وجود داشت که پس از بازگشت او به ایران چه اتفاقی خواهد افتاد؟ ما معتقدیم که آقای اساتلو یک زندانی عقیدتی است و تنها بر مبنای همین بیان عقاید مسالمت آمیزش بویژه برای دفاع از حقوق سندیکایی و اتحادیه ای رانندگان اتوبوسرانی تهران دستگیر شده است. بنابراین ما خواستار آزادی فوری او هستیم.

ما همچنین نگران دستگیری محمود صالحی، فعال سندیکایی و سخنگوی سندیکا که در ۹ آوریل دوباره زندانی شده و نیاز مبرم به درمان و مداوای پزشکی دارد، می باشیم. جمهوری اسلامی ایران یک عضو سازمان جهانی کار است و بنا براین به پیروی از اصول آن، متعهد و ملزم به رعایت و احترام به اصول اولیه، از جمله اصل آزادی ایجاد تشکل و سندیکا می باشد.

وزیر کار بارها به سندیکای بین المللی حمل و نقل امبرلا را که دفتر مرکزی آن در بروکسل قرار دارد، اطمینان داده است که پای بند رعایت حقوق کارگران و حاضر به گفتگو با جنبش بین المللی سندیکاها است.

بنابراین ما از دولت شما مصری می خواهیم که هر گام لازم را برای آزادی آقای اساتلو و آقای صالحی بردارند و عاملین دستگیری غیر قانونی آنان را شناسایی کند.

با تقدیم احترام

آنجلیکا بر

رئیس نمایندگی ایران
کپی به :

تمام اعضای نمایندگی ایران و آقای پوترینگ،
رئیس پارلمان اروپا

یکشنبه ۲۴ تیر ۱۳۸۶ - ۱۵ ژوئیه ۲۰۰۷ برگردان: انور میرستاری

آری محمود با مرگ می جنگد و مرگ را سرودی می کند برای کارگران نانوآخانه های سفر که از درون نتور هایشان آتش خشم را ورز می دهند. محمود مرگ را سرودی می سازد برای کارگران کوره پزخانه های وایگان تا از درون کوره های رنجشان خشت امید را بیرون بیاورند. مرگ را سرودی می کند برای نفتگران جنوب، قالیبافان کرمان، کودکان کار در تهران و اصفهان، برای نساجان شاهو و رحیم زاده، برای کارگران ایران خودرو و...

لحظه ای با خود می اندیشم محمود تنها نیست. محمود در بین فعالان کارگری و آزادیخواهان ایران و جهان چهره ای شناخته شده است. فرقی نمی کند که چه اندیشه ای داشته باشد اما همه وجدان و فعلیت انسانی او را تایید می کنند و بر ظمی که بر او و خانواده اش می رود معترضند. آری محمود تنها نیست و یارانش بسیارند اما نیاز به یک خیز بلند و همسو دارند تا برادر و رفیق خودشان را از مرگ تدریجی نجات بخشند.

خواهران ، برادران ، انسانهای آزادیخواه ! محمود صالحی در پشت میله های زندان با مرگ دست و پنجه نرم می کند زیرا به زندگی شرافتمندانه مزد بگیران عشق ورزیده است ، از درد بر خود می پیچد زیرا عمری را علیه دردهای طبقه کارگر جنگیده است. امروز او به شما و یاری شما و به صدای اعتراض شما نیاز دارد. او و خانواده اش را تنها نگذارید. در کنارش باشید و به شرایط تحمیلی و غیر انسانی او اعتراض کنید.

۱۳۸۶/۴/۱۸

**نامه اعتراضی خانم آنجلیکا بر،
رئیس نمایندگی ایران در پارلمان
اروپا به سفیر جمهوری اسلامی**

جمهوری اسلامی ایران یک عضو سازمان جهانی کار است و بنا براین به پیروی از اصول آن، متعهد و ملزم به رعایت و احترام به اصول اولیه، از جمله اصل آزادی ایجاد تشکل و سندیکا می باشد ...

"من مرگ را سرودی کردم"

افشین شمس قهفرخی

۲۸ سال پیش در روز ۱۸ فروردین ۱۳۵۸ خون "ناصر توفیقیان" فعال و مبارز کارگری سنگفرش خیابانهای اصفهان را رنگین ساخت. آری ناصر توفیقیان در چنین روزی در یک تجمع آرام کارگران بیکار و پروژهای ترور شد زیرا قلبش، تمام وجودش و همه اعتقاداتش مملو از عشق به طبقه کارگر بود. از آن روز ۲۸ سال می گذرد و زندگی و معیشت کارگران ایران نه تنها بهبود پیدا نکرده بلکه هر روز از روز پیش دهشتناک تر و تیره گون تر شده است. روزی که توفیقیان در راه آرمان های سترگ طبقه کارگر مبارزه می کرد و جان می باخت "محمود صالحی" تازه پا به میدان مبارزه نهاده بود و هیچ کس نمی دانست که سالها بعد پرچمی را که توفیقیان ها برداشته اند او به دست خواهد گرفت.

امروز این پرچم دار کارگران و زحمتکشان ایران در زندان سنج با مرگ دست و پنجه نرم می کند. پزشک و دارو و درمان با دیالیز را از او دریغ داشته اند و رنیلانه به انتظار مرگ تدریجی او نشسته اند. شاید در طول تاریخ جنبش کارگری چنین حمله ی سبعانه ای را کمتر سراغ داشته باشیم.

می خواهم بگویم با "محمد تنها" در دوران رضا شاه چنین کرده اند می بینم چنین نبوده، می خواهم بگویم با " وارطان سالاخانیان" (از فعالان کارگری کفاش) در فردای کودتای ۲۸ مرداد چنین کرده اند می بینم باز به این شکل نبوده است، می خواهم بگویم سرنوشت محمود سرنوشت هر فعال رادیکال کارگری در دنیا است باز هم می بینم در هیچ کجا با انسان چنین نمی کنند.

نمی دانم ! تصور محمود در چنین حالی برابم مشکل است. آخرین بار با او در کرمانشاه بودم، زمستان گذشته... مثل همیشه رک و صریح، شوخ و پر امید! آیا امروز هم ، امروز که بدنش از شدت سموم دفع نشده متورم گشته و از شدت درد به خود می پیچد نیز چنین است؟ بی اختیار به یاد شعر شاملو می افتم: "من مرگ را سرودی کردم"...



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۱۹

در این میان بسیاری از اتحادیه های وابسته نامه های اعتراضی خود را ارسال کرده اند. تعدادی از اتحادیه ها اقدامات اعتراضی در سفارت های ایران داشته اند. اتحادیه های کارگران حمل و نقل در کشورهای عربی متحدانه و بطور جمعی همبستگی خود را با منصور اسانلو اعلام کرده اند.

محمود صالحی؛ کمیته هماهنگی برای سازماندهی کارگران

شرایط سلامتی محمود صالحی بسرعت رو به خطر می رود. همانگونه که احتمالاً شما هم می دانید ایشان عضو هیئت موسس انجمن کارگران خبازان سقز و کمیته هماهنگی برای سازماندهی کارگران بودند. فعالیتهای ایشان همواره آزار و اذینهای مقامات را به دنبال داشته و علی رغم وضعیت نامناسب سلامتی ایشان در سنجند در استان کردستان که از سقز و خانواده به دور است، زندانی است. بسیاری از اتحادیه های وابسته به درخواست آئی تی یو سی در تاریخ ۲۰ تیرماه برای اقدام اعتراضی و اکشن نشان داده اند. حالا ما از شما می خواهیم که برای اعمال فشار قدم پیش بگذارید چرا که شواهد مستندی وجود دارد که زندگی صالحی بخاطر مراقبتهای نامناسب پزشکی در زندان در خطر است.

فراخوان اقدام در ۱۸ مرداد ماه

ما امیدواریم که هم اسانلو و هم صالحی قبل از تاریخ مورد نظر و بخاطر فشارهای مستمری که بر مقامات ایران تا آن تاریخ وارد خواهیم کرد آزاد بشوند. اما اگر یکی یا هر دو آنها همچنان تا پنجشنبه ۱۸ مردادماه در بازداشت بماند ما از همه اتحادیه های وابسته به آئی تی یو سی و آئی اف و فدراسیونهای جهانی اتحادیه ها می خواهیم روز بین المللی اقدام در همبستگی با کارگران ایران را در آن تاریخ برگزار کنند. پنجشنبه ۱۸ مرداد ماه دقیقاً روزی است که از آزادی منصور اسانلو از بازداشت قبلی یکسال می گذرد. آن آزادی بدون شک نتیجه اعتراضات و فشارهای مستمر جنبش بین المللی اتحادیه های کارگری بود. شما هم اقدام موفقیت آمیز روز اقدام در تاریخ ۱۵ فوریه ۱۳۸۵ را به یاد دارید که در واکنش به دستگیریهایی وسیعی بود که توسط مقامات ایرانی در ماه قبل از آن؛ زمانی که سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران برای آزادی اسانلو اعلام اعتصاب یک روزه کرده بود، صورت گرفته بود.

در سالگرد چنین روزی ما از همه اتحادیه های وابسته به خود می خواهیم که با نامه های اعتراضی یا با کپی طومارهای امضاء شده

دوم مرداد ماه ۱۳۸۶
دوستان گرامی

ما از شما می خواهیم که سازمانتان در تاریخ ۱۸ مرداد ماه ۱۳۸۶ برای دو زندانی مشهور اتحادیه کارگری در ایران؛ منصور اسانلو و محمود صالحی، به روز اقدام بین المللی بپیوندید. ما می دانیم که فصل تابستان بویژه در نیمکره شمالی، برای روز اقدام همبستگی بین المللی زمان مناسبی نیست. اما ما معتقدیم که اوضاع خاص این دو مورد ضرورتی است برای یک اقدام جدی و فوری اگر که خواستار این هستیم که این دو همکار زندانی ما در زمان قابل پیش بینی ای در آینده آزاد بشوند.

منصور اسانلو، رئیس سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه (سندیکای واحد)

سپاری از شما شرح دیدار بلند پایه منصور اسانلو را از ملاقاتهای قانونی در آئی تی اف و آئی تی یو سی در لندن و بروکسل در خرداد ماه دیده و یا شنیده اید. شورای عمومی آئی تی یو سی بویژه بعد از اینکه اعضا احساسات و استقبال گرم خود را با بلند شدن از صندلی ها به منصور ابراز داشتند، تصمیم گرفت در صورتی که ایشان بعد از بازگشت به ایران با مشکلی مواجه شود همبستگی کامل خود را با او اعلام کند. متأسفانه این دقیقاً اتفاقی بود که افتاد؛ الان دو هفته از زمان ربودن منصور اسانلو در ۱۹ تیرماه در حالی که سوار اتوبوسی در تهران بود می گذرد. در حال حاضر ایشان به زندان بد نام اوین برگردانده شده و بطور مکرر گزارش شده است که ایشان به "توطئه علیه امنیت ملی" متهم است؛ پرونده ایشان آشکارا توسط اداره اطلاعات و خدمات جاسوسی دستکاری شده است. آئی تی یو سی و آئی تی اف اخیراً نامه اعتراضی مشترکی در ۲۰ تیرماه به دولت ایران نوشت و به کمیته آزادی تجمع و تشکل آئی ال او نیز اطلاعات جدید را ارائه کرد. بعلاوه آئی تی اف طومار الکترونیکی "منصور اسانلو را آزاد کنید" به راه انداخت. این طومار واکنش های بسیار زیادی داشته است. اگر شما تاکنون این طومار را امضا نکرده اید بهتر است لحظه ای به این سایت مراجعه کنید و آن را امضا کنید:

<http://www.itfglobal.org/solidarity/osanloo2.cfm>

دور جدید دستگیری ها را محکوم می کنیم

طبق اخبار رسیده موج جدیدی از دستگیری فعالین در سراسر ایران شروع شده است و ما شاهد صدور احکامی از قبیل زندان و حکم اعدام برای این دستگیر شدگان هستیم. ما ضمن محکوم کردن این دستگیری ها خواهان متوقف شدن موج بازداشت ها بوده و خواهان آزادی و لغو احکام اعدام صادره می باشیم.

دستگیر شدگان در چند روز اخیر در شهر های میروان و سنجند عبارتند از:

- ۱- بختیار رحیمی فعال کارگری، عضو کمیته هماهنگی و کمیته دفاع از محمود صالحی
 - ۲- هیوا نادری، معلم و فعال مدنی
 - ۳- آکو کرد نسب خبرنگار هفته نامه کرفتو
 - ۴- بهزاد کردستانی؛ نویسنده و فعال مدنی
 - ۵- هیوا بو تیمار فعال مدنی (محکوم به اعدام)
 - ۶- عنان حسن پور، روزنامه نگار (محکوم به اعدام)
 - ۷- مصلح زمانی (محکوم به اعدام)
- ۲/۵/۸۶
کمیته دفاع از محمود صالحی

۱۸ مرداد برابر با ۹ آگوست روز اعتراض بین المللی برای آزادی منصور اسانلو و محمود صالحی

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل دو اتحادیه بزرگ بین المللی که ده ها میلیون عضو در سراسر جهان دارند، در نامه ی مشترکی، از اعضای خود خواسته اند چنانچه تا تاریخ ۱۸ مرداد (۹ آگوست)، منصور اسانلو و محمود صالحی از زندان آزاد نشوند، این روز را به روز بین المللی اعتراض علیه سرکوب حقوق سندیکایی در ایران تبدیل کنند. متن نامه ی این دو اتحادیه چنین است:



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۲۰

به کارزار جهانی برای آزادی محمود صالحی و منصور اسانلو پیوندیم!!!

نظام سرمایه‌داری ایران، محمود صالحی یکی از رهبران سرشناس جنبش کارگری را همچنان در زندان فقط به جرم سازمان دادن مراسمهای مستقل اول ماه مه، هدایت کارگران در ایجاد تشکلهای مستقل کارگری و تماس با سازمانهای بین المللی کارگری و از آنجمله شاخه کارگری سازمان جهانی کار (ILO) برای جلب حمایت از کارگران ایران اسیر کرده است. این در حالی است که محمود صالحی فقط با ۲۰ درصد کلیه زندگی میکند و در شرایطی وخیم جسمانی به سر میبرد. زندانیان حق درمان و معالجه پزشکی را از محمود گرفته‌اند. از طرفی دیگر منصور اسانلو، رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران (سندیکای شرکت واحد) را ربوده و زندانی کرده است و همچنین احکام شلاق و حبس را برای کارگران دستگیر شده اول ماه مه سندج صادر کرده است.

سرمایه‌داری در ایران، ابتدائی‌ترین حقوق طبقه کارگر و دیگر جنبشهای اجتماعی را به رسمیت نمی‌شناسد و تماماً در تلاش برای سرکوب و کنترل این جنبشهاست. محافظین سرمایه با اعدامهای دسته جمعی، زندان، شلاق و شکنجه، فضایی مملو از رعب و وحشت را به راه انداخته و با این شیوه در تلاش است که جنبشهای اعتراضی بلاخص جنبش کارگری را به عقب راند.

در مقابل این همه توحش یک کمپین جهانی برای آزادی فوری محمود صالحی، منصور اسانلو و همچنین دیگر فعالین دربند در جریان است. در همین راستا، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه‌های کارگری (ITUC) و کنفدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل (ITF)، دو اتحادیه بزرگ بین المللی فراخوانی جهانی در حمایت از محمود صالحی و منصور اسانلو صادر کرده است.

ما ضمن حمایت و پشتیبانی از این حرکت، از همه کارگران، انسانهای برابری طلب و آزادیخواه می‌خواهیم که روز پنجشنبه ۱۸ مرداد، برای آزادی محمود صالحی و منصور اسانلو و لغو احکام صادره علیه دستگیر شده‌گان اول ماه مه سندج، فعالانه شرکت کنند. بگذار ما کارگران قدرت واقعی خود را در این روز نشان دهیم، و با همبستگی خود بساط نظام سرمایه را در هم پیچیم.

کمیته دفاع از محمود صالحی
۱۵/۵/۸۶

از جانب اتحادیه کار ایتالیا، که نماینده ۱۹۰۰۰۰۰ کارگر در ایتالیا است، ما قویاً بازداشت منصور اسانلو رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد را محکوم می‌کنیم.

ما از طریق سندیکای کارگران شرکت واحد مطلع شدیم که رئیس این شرکت در تاریخ دهم ژوئیه توسط مهاجمان ناشناس در یک اتوبوس شرکت واحد به شدت مورد ضرب و شتم قرار گرفت و ربوده شد. خانواده او تنها روز ۱۲ ژوئیه خبریافت که او در زندان اوین نگهداری می‌شود.

با توجه به سابقه آزار و تعقیب آقای اسانلو ما براین باوریم که دلیل بازداشت او فعالیت های سندیکائی اش است که این امر از نظر حقوق بین المللی غیر قابل قبول است.

جمهوری اسلامی ایران به دلیل عضویتش در سازمان بین المللی کار موظف به رعایت اصول بنیادی این سازمان از جمله اصل آزادی تشکل است. ما مطلع شدیم که وزارت کار شما بارها به کنفدراسیون بین المللی اتحادیه‌های کارگری که ما عضو آن هستیم اطمینان داده است که متعهد به حقوق کارگران و گفتگو با جنبش اتحادیه‌ای بین المللی است.

ما مصرّاً از دولت شما می‌خواهیم آزادی فوری وی قید و شرط آقای اسانلو را تضمین کند.

ارادتمند

لوییجی آنجه لتی

دبیر کل

۲۰۰۷-۷-۱۰

توسط آی تی اف به دیدار مقامات سیاسی ایران در کشور خود بروند. اگر در کشور شما سفارت ایران وجود ندارد شما می‌توانید به ملاقات وزیر امور خارجه یا به دفتر امور خارجه بروید، کنفرانس مطبوعاتی برگزار کنید، جلسه‌ای در محل کارتان ترتیب دهید، یا هر اقدام دیگری را که مناسب تشخیص می‌دهید انجام دهید.

لطفاً سرعت به ما اطلاع دهید که سازمان شما چه فعالیتهایی برای روز اقدام در تاریخ ۱۸ مردادماه تدارک می‌بیند. لطفاً با این افراد تماس بگیرید:

Urata_mac@if.org.uk
turights@ituc-csi.org

پیشاپیش از شما سپاسگزاریم و با احترامات برادرانه

گای رایدر
دبیر کل آی تی یو سی

دیوید کاکرافت

دبیر کل آی تی اف

از:

دبیر کل اتحادیه کار ایتالیا

۰۰۱۸۷ رم، خیابان لوکولو،

شماره ۶

تلفن ۴۷۵۳۱ تلکس ۶۲۲۴۲۵

به:

آقای محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

ریاست جمهوری

خیابان فلسطین، تقاطع آذربایجان

تهران

جمهوری اسلامی ایران



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

صفحه ۲۱

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

پنروشمی تا خودروسازیها و کارگران ساختمانی گرفته لازم است خواستار لغو فوری این احکام گردند. همه فعالین جنبشهای گوناگون ضروری است که به این کمپین بپیوندند. کارگران دست در دست طبیعت خالق تمام نعمات هستند. کسانی که نقش مفیدی در جامعه ندارند نمیتوانند کارگر را به خاطر برگزاری روز جهانی خود مجازات کنند.

شکی ندارم که شرکت کنندگان در کمپین لغو احکام من و آقای اسالو خواست لغو فوری احکام شرکت کنندگان در اول ماه مه سندج را به خواستهای خود خواهند افزود. خود من نیز در اعتراض به احکام کارگران اول ماه سندج از فردا (پنج شنبه) از ساعت ده و به مدت بیست و چهار ساعت دست به اعتصاب غذا خواهم زد.

عزیزان و دلسوزان،

به اتکا به نیروی متشکل و مبارزاتیمن میتوانیم حقوق خود را بدست بیاوریم و خود را از دست مصائب جامعه سرمایه‌داری نجات بخشیم. به امید آنروز.

۱۷ مرداد ۱۳۸۶ برابر با ۸ اگوست ۲۰۰۷
محمود صالحی و نجیبه صالحزاده

بیانیه ی دانشجویان و فعالان چپ در کمپین بین المللی فعالین «حمایت از جنبش کارگری»

برای آزادی محمود صالحی و منصور اسالو

در چند ماه گذشته شاهد آن بوده ایم که حلقه های زنجیر سرکوب ها و تهاجمات گسترده حکومت سرمایه داری اسلامی روز به روز افزایش یافته اند و هیچ یک از عرصه های فعالیت اجتماعی از تعرض مصون نمانده اند.

موج جدید دستگیری های فزاینده فعالان جنبش کارگری، جنبش خلق های تحت ستم، معلمان، زنان، و دانشجویان و برخوردهای خستونت بار و بی رحمانه با ایشان، صدور احکام ضد انسانی برای تعداد زیادی از مدافعین جنبش های اجتماعی به ویژه جنبش کارگری و زنان و نیز ایجاد فضای ارباب و وحشت برای جلوگیری از هرگونه تحرک اجتماعی، کلیاتی از اقدامات سرکوبگرانه رژیم علیه خواست های انسانی مبارزین و معترضین به ارتجاع و غارتگری بی حد و مرز سرمایه سالاران است.

خود و رهائی کلیه انسانها از قید استثمار، بی حقوقی، جنگ، نژادپرستی، تخریب طبیعت و سایر مصائب جامعه سرمایه‌داری بوده و هست. صف کارگران و مردم آزاده‌ئی که امروز، نهم اگوست ۲۰۰۷، در کشورهای مختلف گرد آمده‌اید تا علیه محروم نگه داشته شدن کارگران در ایران و برای آزادی من و آقای اسالو اعتراض کنید فقط یکی از بروزهای این واقعیت است.

همانطور که شما به خوبی میدانید من با یک کلیه بیمار صرفا به این خاطر زندانی شده‌ام که قصد شرکت در مراسم مستقل روز جهانی خود را داشته‌ام. من در اینجا بر خلاف تمام عرف انسانی و بین المللی از مداوای لازم و شرایط مناسب محروم نگه داشته شده‌ام چون سرمایه‌داران ایرانی نمیخواهند کارگر به خود بعنوان یک طبقه‌ئی فکر کند که روز جهانی دارد، سنت مبارزاتی جهانی دارد و میتواند بر همبستگی جهانی تکیه کند و اگر چنین کرد او را تنبیه میکنند. من به عنوان یکی از فعالین کارگری مفتخرم که به این خواست سرمایه‌داران ایرانی گردن نگذاشته و نمیگذارم و به اتکا به پشتیبانی مبارزاتی همه فعالین کارگری و مردم از اده این روزهای سیاه را میگذرانم.

مبارزه برای احقاق حقوق کارگران ایران میتواند اشکال مختلفی به خود بگیرد. کارگران در جهان این اشکال را در کشورهای مختلف بکار گرفته‌اند. تجمعی امروز فقط یکی از این اشکال است. من در این گوشه زندان می خواهم که مبارزه برای رهائی من و آقای اسالو اشکال موثرتری پیدا کند. چرا این خواست را مطرح میکنم؟ چون معتقدم که کارگران ایران در شرایط حساس گذر از بی تشکلی و وارد شدن به مرحله برخورداری از تشکل تودمئی هستند. در چنین شرایطی باید ما بیرون باشیم. آزادی ما این اطمینان را به میلیونها کارگر خواهد داد که میتوانند با پرداخت هزینه کم برای احقاق حقوق خود و از آنجمله برگزاری مراسم مستقل روز جهانی خود و ایجاد تشکل، مبارزه کنند.

از این فرصت برای یادآوری یک مسئله استفاده میکنم. مقامات قضائی ۱۱ نفر از برگزار کنندگان اول ماه مه ۲۰۰۷ در سندج را به حبس و شلاق محکوم کرده‌اند. کارگران عرصه‌های مختلف از نفت و

پیام محمود صالحی از زندان سندج:



خطاب به تمام کارگران و دلسوزان سازمانده و شرکت کننده در کارزار برای رهائی صالحی و آقای اسالو

کنفدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری IUC و فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل ITF یک روز جهانی را برای آزادی من و آقای اسالو، از رهبران سرشناس جنبش کارگری ایران، اعلام کرده‌اند. من و همسرم نجیبه صمیمانه از این اقدامات مبارزاتی تشکر میکنیم.

همین جا لازم است عمیقترین تشکرهای خود را بنثار فعالین کارگری و عزیزانی کنیم که در شرایط سخت سیاسی و اقتصادی داخل ایران با تحمل مصائب فراوان کمپین پشتیبانی از من را پیش برده و برای رهائی من و آقای اسالو کوشیده‌اند.

همچنین از اقدام "کمپین فعالین جنبش کارگری خارج از کشور" تشکر میکنیم که از ۴ تا ۱۱ اگوست را به عنوان هفته اعتراض مشترک برای رهائی من و آقای اسالو، اعلام کرده‌اند.

من در طی حدود سه دهه مبارزه برای احقاق حقوق کارگران و مردم در ایران بارها در شرایط بسیار دشوار و طاقت فرسائی قرار گرفته‌ام. در چنین مواقعی آنچه به من قدرت بخشیده تا در برابر ناملایمات و سختیها مقاومت کرده و به مبارزه خود ادامه دهم این حقیقت بوده و هست که من بخشی از یک طبقه جهانی هستم؛ طبقه ای که همیشه و به شکلی از اشکال مشغول مبارزه برای تحقق حقوق



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه «کمیته دفاع از محمود صالحی»

صفحه ۲۲

مصاحبه نشریه «نقد نو» با بهزاد

سهرابی

۱. وضعیت کنونی طبقه ی کارگرو جنبش کارگري در ايران چگونه است ؟
 ۲. با توجه به ساختار حقوقي و قانوني کار موجود، تاثیر قراردادهاي موقت کار و سياست هاي تعديل اقتصادي را در دست يابي کارگران به حقوق خود چه گونه ارزيابي مي کنيد ؟ چه بخشي از قوانين موجود را مانع جدي تري براي رسيدن کارگران به حقوق انساني خود مي دابند ؟
 ۳. موانع حقوقي و قانوني پيش روي فعالان کارگري براي ايجاد تشکل هاي کارگري و فعاليت آن ها چيست ؟

آن چه در زير مي آيد، پاسخ بهزاد سهرابي به پرسش هاي ماهنامه نقدنو شماره ۱۸ اردیبهشت، خرداد و تیر ۱۳۸۶ است.
 جنبش طبقه ی کارگر در ايران، در روند مبارزاتش از دهه هاي گذشته تا به امروز افت و خيزهاي فراواني داشته و در هر دوره يي بر اساس شرايط اجتماعي و در پي توازن قواي اش در راستاي مطالبات خود قدم هايي بر داشته است. بي شك حضور مؤثر طبقه ی کارگر و فعالان کارگري در دهه ی جاري ، به وژه از سال ۱۳۸۳ به بعد، نشأت گرفته از اعتراض هاي کارگران ، و فعاليت جريان ها و گروه هايي است که از گذشته تا به امروز با تمام ضعف ها و حتي به رغم سکتاریستي بودن شان زمينه ساز فعاليت هاي کارگري در ايران بوده اند . امروز ما با درس گرفتن از تماسي ضعف ها و قوت هاي تاريخ مبارزه هاي کارگران ، براي ايجاد تشکل هاي مستقل کارگري راه دشواري در پيش داريم. سرمايه جهاني و مناسبات و طرح هاي نولبيراليسم استثماری، مالکيت خصوصي و کارمزدی را با ابزارهايي چون زندان، ارباب، شکنجه، کشتار، جنگ، ترور و... به جامعه ی بشري تحميل مي کند. با توجه به اين شرايط، طبقه ی کارگرو رهبران و فعالان واقعي اش بايد هم گام و هم صدا براي دست يابي به منافع طبقاتي شان، تشکل هاي مستقل کارگري را نه تنها حول خواست هاي عاجل کارگران، بلکه در جهت افق استراتژي منافع طبقاتي سازمان دهی، هدايت و رهبري کنند. تشکل هايي که خود کارگران در پايه يي ترين مباحث تا دور نمي کلي آن نقش اساسي، عملي و عيني داشته باشند و با هژموني کارگران اين تشکل ها به قدرت واقعي اين طبقه تبديل شود. جنبش طبقاتي موجود در شرايطي ادامه دارد که مباحثي هم چون آگاهي طبقاتي و برنامه ی جنبش کارگري براي دست يافتن به قدرت سياسي ، نه قوت دارد و نه فعلا دغدغه ی طبقه ی کارگر در معنای وسيع آن

بيکار و يازده نفر از ديگر فعالين جنبش کارگري در کردستان که به جرم برگزاري مستقل اول ماه مه، به دادگاه کشانده شده اند و طی احکامی ضد کارگري، هر يك به ۹۱ روز زندان و ۱۰ ضربه شلاق محکوم شده اند، و معلمان مبارز به سبب پيگيري احقاق اوليه ترين و حداقلی ترين حقوق «انسانی شان به زندان افکنده شده اند ما دانشجويان و فعالان چپ ، هم چنان بر ضرورت پيوستگي و اتحاد عمل ميان جنبش هاي اجتماعي و جايگاه و بژه جنبش کارگري در راه رهايي انسان تاکيد نموده و همانگونه که پيشتر در طرح صندوق حمايت از کارگران زنداني، کمیته دفاع از محمود کارگران ايران تنها «صالحی و کارزار تلاش نموديم، از هر گام عملي در «نيستند جهت اتحاد دانشجويان با کارگران استقبال مي نماييم.
 ما قاطعانه اعلام مي داريم که هرگونه سرکوب وحشيانه و هجمه به مبارزين و معترضيني که بديهي ترين و اوليه ترين حقوق انساني خود را پيگيري مي کنند محکوم است و از آنجايی که از هر اقدامی در جهت ايجاد انسجام و هم بستگي بين صفوف طبقه کارگر عليه سرمايه داران کمبين بين المللی «حمايت مي کنيم، لذا از فعالين جنبش کارگري در تاريخ ۹ اوت به عنوان گامی عملي «برابر با ۱۸ مرداد در ايجاد همبستگي بين المللی جهت آزادی بدون قيد و شرط منصور اسانلو و محمود صالحی و همه فعالان کارگري در بند حمايت نموده و آن را به عنوان یک کارزار بين المللی مشترک ضروری تلقی مي نماييم .

در شرايطی که اوضاع زيستی_ معیشتی کارگران به شدت اسف بار است و هر گونه تلاشی در راستای ايجاد تشکل هاي مستقل کارگري به منظور مقابله با سطح پايين دستمزدها، قرارداد هاي موقت، اخراج و بيکارسازي کارگران و نیز اقدام جهت بهبود شرايط کار کارگران، پرداخت دستمزدهاي معوق، پيگيري اقسام بيمه ها و تأمين اجتماعي کارگران و... توسط حکومت سرمايه به شدت سرکوب می شود، فعالان کارگري يکی پس از ديگری دستگير، ربوده و زندانی می شوند و سپس در دادگاه هاي فرمايشی به حبس هاي طويل المدت محکوم می شوند.

ما به خوبی می دانيم که سياست هاي سرکوبگرانه حکومت سرمايه داری اسلامي در راستای انطباق با سرمايه جهاني صورت می گيرد و سازش اين رژيم با امپرياليسم جهاني ضرورتا به تشديد روز افزون فقر، نابرابری، ديکتاتوری و سرکوب هاي فزاینده انجاميده است.
 درست به همين دليل است که بر ضرورت هم پيمانی و مبارزه متحد طبقه کارگر به مثابه یک کل به هم پيوسته و جهاني تاکيد می کنيم و برآنيم که پيروزی طبقه کارگر در اقصی نقاط جهان منوط به اتحاد و هم بستگي بين المللی طبقه کارگر است، زيرا مبارزات منفرد و پراکنده کارگران تکافوی درنده خويی سرمايه داری يکپارچه و متجاوز را نمی کند و استمرار و در هم تنيدگی مبارزات طبقاتی در سراسر جهان است که ثمربخش خواهد گرديد.

در شرايطی که:

«محمود صالحی فعال جنبش کارگري و عضو موسس انجمن نانوایان سقز و کمیته هماهنگی که علی رغم وضعيت بسيار بد جسمانی تا کنون در زندان نگه داشته شده ، منصور اسالو، مسئول سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه توسط ماموران رژيم دستگيرو در زندان تحت فشار هاي گوناگون به سر می برد، بختيار رحيمي که از منزل خود ربوده شده و تا کنون اطلاعی از وی در دست نيست، لقمان مهري که به جرم برگزاري اول ماه مه مستقل به ۵ سال حبس محکوم گرديده ، شيبث امانی و صديق کریمی از اتحاديه سراسری کارگران اخراجی و

پيروز باد اتحاد جهاني طبقه کارگر!

جمعی از دانشجويان و فعالان چپ:

- چپ کارگري دانشگاه های تهران
- دانشجويان سوسياليسنت پلی تکنیک
- جمعی از دانشجويان چپ کردستان
- نشریه ی ميليتانت
- هيئت تحريره سايت سلام دموکرات



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

صفحه ۲۳

حقوقی ها پایان دهند و تنها از طریق ایجاد تشکل های مستقل کارگری می توانند به این مهم برسند. رهبران عملی باید با دید کارگری و بر اساس مبهم ترین نیازهای طبقاتی به دوران هرگونه سکتاریسم و ریاست طلبی، به کار آگاه گرانه و عملی بپردازند و با حذف تمامی مناسبات غیر کارگری ایجاد تشکل ها را در دستور کار قرار دهند. این تشکل ها، هر چند کوچک، چون براساس حضور کارگران ایجاد شده اند می توانند زمینه سازتشکل های نیرومندتر، چه از نظر کمی و چه از نظر کیفی، باشند هر جا که این امکان وجود داشته باشد باید کار عملی را شروع کرد. باید به این مهم توجه داشت که این تشکل ها باید هیأت اجرایی یا هیأت مدیره بی داشته باشند که کاملا پیوند روزانه، زنده و لحظه به لحظه با اعضا برقرار کند و در همه ی تصمیم گیری ها نظر اعضای خود را جویا شوند. جنبش کارگری در ایران هر چند قدم های ابتدایی و اولیه ی خود را بر می دارد و هر چند سرمایه داران هر روز، به بهانه ی واهی زیان دهی، شمار بیش تری از کارگران را اخراج و آن ها را وادار به قبول و تحمل فقر و فلاکت می کنند و خواست شان را با باتوم، پوتین، گاز اشک آور و تهدید و ارباب جواب می دهند، و هر چند خانواده های مزد بگیران اعم از معلم، پرستار، کارمند و... را وادار به تسلیم می کنند، اما این حد از بی حقوقی ها تا کی و تا کجا ادامه خواهد داشت؟

رهبران عملی طبقه ی کارگر با توجه به جو پلیسی، باید با طرح ها و نقشه های سراسری و تا زمانی که کارگران به طور عام و همگانی خواستار ایجاد تشکل های مستقل کارگری شوند، خود را در تشکلی واحد سازمان دهی کنند تا با پیوند تنگاتنگ با کارگران بتوانند براساس شرایط محیطی و توازن قدرت در فرصت های مناسب و با آگاهی از موقعیت مناسب تشکل های مستقل کارگری را ایجاد و از تجارب عملی یکدیگر استفاده و رهنمود لازم را کسب و قابل اجرا کنند تا شاهد پراگندگی و سردرگمی بیش تر کارگران در این زمینه نباشیم و در محیط کار و زندگی کارگران پیوندی طبقاتی ایجاد و زمینه ی اتحاد و هم بستگی کارگران را فراهم کنیم. با این شیوه هم در مقابل جو پلیسی می توان مقاومت کرد و هم جمع متشکلی از کارگران را سازمان داد و آنان را برای سازمان یافتن در تشکل سراسری آماده و با آگاهی از مطالبات و نیازها ی طبقاتی وارد فاز گسترده یی با حضور بلاواسطه ی کارگران کرد.

شان خود ما و خانواده های مان را مورد ضرب و شتم قرار دادند! این که چرا طبقه ی کارگر قادر به ایجاد تشکل های مستقل خود نیست، صرف نظر از موانع بی شمار، بر می گردد به جو پلیسی حاکم نه نبود آگاهی طبقاتی و درک این ضرورت و یا تشکل پذیر نبودن کارگران. کارگران در شرایطی استثمار می شوند که حتی از دریافت دست مزد ماهانه ی خود عاجزند. هر گونه اعتراض در مقابل بی حقوقی ها با تهدید به اخراج روبه رو می شوند. ارگان های پلیسی، اداره ی کار و امور اجتماعی و قوانین کار، همگی به منظور ارباب و فشار آوردن به کارگران متحد شده اند و بگ چیز را نجوا می کنند: "هیچ کس به جز صاحبان سرمایه حق اظهار نظر ندارند و همه باید تابع بی چون و چرای قوانین آنها باشند و گرنه...." اما کارگران به رغم این شرایط، هر زمان که احساس قدرت کنند و هروقت فشار معیشتی از حد و مرز خود خارج شود، دست به مبارزه ی بی امان زده و از حقانیت خود دفاع خواهند کرد.

قانون کار ایران که در کلیت خود قانونی ضد انسانی و استثمارگرانه است، به منظور انقیاد هر چه بیش تر کارگران تنظیم شده است. افزون بر این کارگران در مراجعه به اداره ی کار و هیأت های تشخیص و اختلاف با قانون های نا نوشته یی روبه رو می شوند که کاملاً به نفع کارفرماست. پس در شرایط کنونی بحث بر سر قوانین به هیچ وجه راه گشا نیست. چرا که قانونی قابل اجراست که صاحبان سرمایه و زر و زور مشکلی در اجرای آن نداشته باشند، چنان که اگر قانونی اندکی هم به نفع کارگران باشد، اجرایی نمی شود. نمونه ی آشکار آن مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار است که هنوز دولت ایران و اداره ی کار منکر وجود و امضا کردن چنین مقاوله نامه هایی می شود. اگر مبارزه های تاکنونی طبقه ی کارگر را با زبانی کنیم؛ می بینیم که بورژوازی هرگز با خواست و میل خود اندک امتیازات کارگری را هم تقدیم نکرده و دست آوردهای کنونی، تنها با مبارزه ی سخت و خونین طبقه ی کارگر جهانی بدست آمده است. بنابراین اگر کارگران منتظر صدقه ی سرمایه داری باشند، نه تنها به سرسوزنی از منافع خود نمی رسند، بلکه دست آوردهای کنونی را هم باید باز پس داده و سر تسلیم در مقابل آنان خم کنند. کارگران تنها با اتحاد و یکپارچگی سراسری خود می توانند به تمامی این بی

است. با این وجود، جنبش کارگری در ایران را به جرات می توان یکی از جنبش های زنده، پویا و با خواست های رادیکال تر از دیگر جنبش های اجتماعی موجود دانست. اگر چه خواست کارگران ایران فعلاً در چارچوب مطالبات صنفی و دریافت دست مزدهای عقب افتاده و... قرار دارد، اما در شرایط پلیسی موجود، دفاع از این حداقل مطالبات در قالب شکل های اعتراضی چون اعتصاب، تحصن و راهپیمایی (باید توجه داشت هر کدام از این اشکال اعتراضی در ایران جرم تلقی می شود) را می توان نشانه ی آگاهی اولیه ی کارگران برای تحقق خواست های خود دانست.

طبقه ی کارگر ایران در شرایط سخت معیشتی و بی حقوقی مطلق، با قانون های ضد کارگری موجود مبارزه می کند. وضعیت کنونی کارگران در ایران چنین است: فقر، استثمار، نبود امنیت شغلی، اخراج های پی در پی، تحقیر، ضرب و شتم کودکان کار و خیابان، قرارداد های سفید امضا و موقت، دست مزد های عقب افتاده، لشکر نخیره ی بی کاران، زندان و ارباب، کار مزدی و تحمیل مالکیت خصوصی در تمامی اشکال خود، کارگران در این سخت ترین شرایط باید خود را سازمان دهی کنند، شرایطی که هر گونه اعتراض کارگری در نهایت با حمله ی پلیس باتوم، گاز اشک آور و زندان پاسخ داده می شود و کارگران حتی از ابتدایی ترین حقوق خود یعنی گرامیداشت مستقل روز جهانی کارگر محروم هستند و کسانی که در این مراسم شرکت کنند دستگیر می شوند و با حکم بازداشت و تعقیب برای شان صادر می شود. کارگران به دلیل خواست امنیت شغلی، جلوگیری از اخراج ها و ایجاد تشکل کارگری مستقل از دولت و کارفرما، با انواع تهدید های جدی روبه روی اند. برخورد پلیسی با سندیکای شرکت واحد، کارگران بندردیلیم، کارگران پریس سندنج و موارد بی شماری دیگر از آن جمله اند. من خود در جریان اعتصاب کارگران ریسندگی پریس سندنج از سوی کارفرما تهدید به مرگ شدم. اعتصاب ما در تاریخ ۲۸/۰۵/۸۵ بعد از آن روز که با خواست لغو قرارداد های یک ماهه، پایان دادن به اخراج ها و ایجاد تشکل کارگری انجام شده بود، با مهر و محبت پلیس و لباس شخصی ها روبه رو شد و آنان با تمام عواطف انسانی



محمود صالحی آزاد باید گردد

(کمیته دفاع از محمود صالحی)



صفحه ۲۴

گاهنامه "کمیته دفاع از محمود صالحی"

جمعه ۱۳ مهر ماه ۱۳۸۶

اعدام به هر دلیلی در جامعه بوده و آزادی اندیشه و بیان و عقاید سیاسی را حق پایه‌ای و بدیهی هر انسانی دانسته و خواستار آزادی بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و من جمله فعالین کارگری (منصور اسانلو و محمود صالحی) می‌باشیم.

«به امید دنیایی آزاد و برابر»
کمیته دفاع از محمود صالحی
(جمعه: نهم شهریور سال ۸۶)

گاهنامه کمیته دفاع از محمود صالحی

آدرس تماس:

komitedefaa_ms@yahoo.com

آدرس وبلاگ کمیته دفاع از محمود صالحی:

www.kdmahmodsalehi.blogfa.com

۶۷ قرائت نمود. سخنگوی کمیته دفاع از محمود صالحی ضمن محکوم کردن این قتل عامها خواستار آن شد که روز ۹ شهریور به عنوان روز اعتراض به اعدام نام گذاری شود. وی همچنین خواستار آزادی زندانیان سیاسی، فعالین و رهبران کارگری از جمله محمود صالحی و منصور اسانلو شد.

مراسم با قطعه شعری از شریفه ادامه و سپس خانم مریم محسنی در باره قتل و عام زندانیان و آزادی محمود صالحی و منصور اسانلو نوشته‌ایی را قرائت نمود.

در پایان حاضرین در صفهای چند نفره در حالی که دستهای خود را گره کرده بودند با خواندن سرود انترناسیو نال و دیگر سرودهای انقلابی منجمله سرود شهیدان و آفتابکارن، محوطه گورستان خاوران را دور زده و مراسم در ساعت ۱۱:۳۰ پایان یافت.

کمیته دفاع از محمود صالحی

مراسم نوزدهمین سالگرد جانباختگان سال ۶۷ در گلزار خاوران برگزار شد.



صبح روز جمعه ۹ شهریور ۱۳۸۶، مراسم سالگرد جانباختگان، در حالی برگزار شد که منطقه توسط نیرو های امنیتی و لباس شخصی ها محاصره شده بود و به بهانه ی کندن کانال گاز مانع ورود حاضرین به مزار جانباختگان شدند.

علیرغم تدابیر شدید امنیتی جمعیتی حدود ۱۰۰۰ نفر گرد هم آمده بودند تا یاد جانباختگان دهه ۶۰ را گرامی بدارند.



قبل از برگزاری مراسم، منطقه گورستان توسط حاضرین گل باران و گل منطقه با شاخه‌های گل ترین شده بود.

مراسم با اعلام یک دقیقه سکوت توسط مادر شریفی شروع و بعد از آن مادر لطفی در باره اعدام و کشتار زندانیان بحثی را ارائه داد. سپس همسر علی رضا کیانی شعری را قرائت نمود و در ادامه، بیانیه دانشجویان جب و سوسیالیت دانشگاه های تهران توسط نماینده دانشجویان قرائت شد. خانم لاله در باره شرایط و فضایی حاکم در زندان در سال ۶۷ نوشته ای ارائه کرد و بعد از آن بهزاد سهرابی فعال کارگری و سخنگوی کمیته دفاع از محمود صالحی، بیانیه "کمیته دفاع از محمود صالحی" را در مورد کشتار سال

پیام کمیته دفاع از محمود صالحی، به مناسبت سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی سال ۶۷

خانواده‌های قربانیان، مردم آگاه؛

امروز ما دوباره در اینجا گرد هم آمده‌ایم تا یاد و خاطره‌ی عزیزان از دست رفته‌مان را گرامی بداریم؛ عزیزانی که سربلندانه و گمنام به خاک افتادند و تنها جرمشان عشق به انسانیت و رهایی جامعه بشری از یوغ بردگی و استعمار بود. عزیزانی که بدون دادگاهی و حتی بدون داشتن جرمی به جوخه‌های اعدام سپرده و در گورهای دسته جمعی با آرزوها و آرزوهای انسانی خود دفن شده‌اند. امروز ما دوباره شاهد اشک مادرانی هستیم که هنوز ناباورانه در اینجا پای می‌نهند و در فراق عزیزان از دست رفته، این گلزار را آبیاری می‌کنند، تا شاهد دنیایی باشند که دیگر کسی اعدام و زندانی نگردد و انسانیت انسان، به جامعه بشری بازگردانده شود، ما ضمن ابراز تأسف و همدردی با دیگر عزیزانمان خواستار شناسایی عاملین این کشتار و دادگاهی نمودن آنها بوده و سالگرد شهادت این رفقای جانباخته را بعنوان روز اعتراض به اعدام و زندان، اعلام، و قویا خواستار لغو احکام